

UDLÆNDINGESTYRELSEN

REDEGØRELSE
om
anvendelsen af udlændingelovens bestemmelser om
udvisning ved dom eller administrativ beslutning
for perioden fra den 1. januar 2009 til
den 31. december 2012

Juni 2013

Indholdsfortegnelse

1	Redegørelsens omfang og grundlag.....	4
1.1	Redegørelsens omfang	4
1.2	Grundlaget for redegørelsen	5
2	Redegørelsens væsentligste nøgletal.....	6
2.1	Udvisning ved dom	6
2.2	Udvisning ved administrativ beslutning	8
3	Udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom	12
3.1	Reglernes opbygning.....	12
3.2	Almindelige udvisningsregler	12
3.3	Særlige kriminalitetsformer	16
3.4	Varigheden af indrejseforbud	17
4	Statistik vedrørende udvisning ved dom	18
4.1	Domme, der statuerer udvisning	18
4.2	Domme, der frifinder for påstanden om udvisning	24
4.3	Domme, der frifinder for påstanden om betinget udvisning	29
5	Højesteretspraksis	30
5.1	Frifindelse for påstand om udvisning.....	30
5.2	Udvisning	32
6	Udlændingelovens bestemmelser om administrativ udvisning	38
6.1	Reglernes opbygning.....	38
6.2	Reglernes indhold.....	39
6.3	Varigheden af indrejseforbud	40
7	Statistik vedrørende udvisning ved administrativ beslutning	41
7.1	Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af Udlændingestyrelsen.....	41
7.2	Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet/Justitsministeriet.....	42
8	Højesteretspraksis – administrative udvisninger.....	44
8.1	Ophævelse af udvisning	45
9	Udlændingelovens bestemmelser om udsendelse af udviste udlændinge.....	45
9.1	Udrejsepligt.....	45
9.2	Udrejsefrist	45
9.3	Retlige betingelser for udsendelse	46
9.4	Den praktiske udsendelse af udviste udlændinge.....	47

10	Statistik vedrørende udsendelse af udviste udlændinge	47
11	Udlændingelovens bestemmelser om ophævelse af udvisning for udviste udlændinge	49
11.1	Udlændingelovens § 50.....	49
11.2	Udlændingelovens § 50 a.....	50
11.3	Udlændingelovens § 50 b.....	50
12	Statistik vedrørende ophævelse af udvisning for udviste udlændinge	51
12.1	Udlændingelovens § 50.....	51
12.2	Udlændingelovens § 50 a.....	52
12.3	Udlændingelovens § 50 b.....	53
13	Udlændingelovens bestemmelser om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge	54
14	Statistik vedrørende opholdstilladelse til udviste udlændinge	54
14.1	Udlændinge, der er udvist ved dom	54
Bilag 1	.....	57
Bilag 2	.....	64
Bilag 3	.....	70
Bilag 4	.....	77
Bilag 5	.....	84

Indledning

Den 26. juni 1998 vedtog Folketinget lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven (Tidsubegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.), der blandt andet indebar ændringer af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller ved administrativ beslutning. Loven trådte i kraft den 3. juli 1998.

Under Folketingets behandling af lovforslaget (lovforslag nr. L 59 fremsat den 16. april 1998) tilkendegav daværende indenrigsminister den 15. juni 1998 ved besvarelsen af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 99 af 4. juni 1998 følgende:

"Jeg vil fremover afgive en årlig redegørelse til Folketingets Retsudvalg om, hvordan udvisningsreglerne fungerer i praksis på baggrund af oplysninger fra Rigspolitiet, anklagemyndigheden og Udlændingestyrelsen.

Redegørelsen vil bl.a. indeholde statistiske oplysninger om antallet af udlændinge, der efter de forskellige bestemmelser i udlændingeloven er udvist ved dom eller administrativt, antallet af udlændinge, der herefter er udrejst, antallet af udlændinge, der har fået ophævet et indrejseforbud, samt antallet af udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse, og hvor indrejseforbuddet som følge heraf er bortfaldet."

Indenrigsministeriets kompetence i udvisningssager blev den 27. november 2001 overført til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration. Ved kongelig resolution af 3. oktober 2011 blev kompetencen overført til Justitsministeriet.

Indenrigsministeren og ministeren for flygtninge, indvandrere og integration tidligere afgivet 7 redegørelser om anvendelsen af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller administrativ beslutning for følgende perioder: 3. juli 1998 – 31. december 1998 ved redegørelse af 26. juni 1999, for 1999 ved redegørelse af 30. august 2000, for 2000 ved redegørelse af 12. april 2002, for 2001 og 2002 ved redegørelse af 14. maj 2004, for 2003, 2004 og de første 3 kvartaler af 2005 ved redegørelse af 22. februar 2006, for 4. kvartal af 2005, 2006 og 2007 ved redegørelse af 24. juni 2008 samt for 2008 og 1. og 2. kvartal af 2009 ved redegørelse af 13. januar 2010.

Nærværende redegørelse er den ottende redegørelse vedrørende anvendelsen af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller ved administrativ beslutning.

1 Redegørelsens omfang og grundlag

1.1 Redegørelsens omfang

Redegørelsen er tidsmæssigt afgrænset til domme og administrative beslutninger, der er afsagt, henholdsvis truffet, i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012. Nærværende redegørelse omfatter således statistiske oplysninger for 4 fulde kalenderår – 2009, 2010, 2011 og 2012.

Domme og administrative beslutninger, der er under anke, henholdsvis påklage, er ikke medtaget i redegørelsen. Der må dog tages forbehold for, at der – i det omfang Udlændingestyrelsen ikke har fået underretning fra anklagemyndigheden om, at en dom er anket – kan være medtaget enkelte domme afsagt i den pågældende periode, som reelt er anket. Endvidere må der tages forbehold for, at der i perioden er afsagt domme, som politikredsene ikke har orienteret Udlændingestyrelsen om. Oplysninger om sådanne domme indgår ikke i redegørelsen.

Redegørelsen indeholder ikke oplysninger eller statistik om administrative udvisninger under henvisning til statens sikkerhed efter udlændingelovens § 25, jf. § 45 b. Justitsministeren har den 10. april 2008 ved besvarelsen af spørgsmål nr. 532 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg stillet den 1. april 2008 om antallet af personer, der på tidspunktet for spørgsmålets fremsættelse sad fængslet i danske fængsler mistænkt for terrorplaner, oplyst følgende:

”De særlige hensyn, der må iagttages som følge af sådanne sagers følsomme karakter, og som ligger til grund for den ordning, der er etableret i udlændingelovens § 45 b, stk. 1, taler efter regeringens opfattelse for, at der ikke offentligt gives oplysninger om disse sager, heller ikke i en besvarelse af et spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg.

En sådan orientering sker i Folketingets udvalg vedrørende efterretningstjenesterne.”

Redegørelsen er begrænset til at omfatte afgørelser om udvisning ved dom eller administrativ beslutning, hvor det forhold, der begrunder udvisningen, er begået den 3. juli 1998 eller senere.

1.2 Grundlaget for redegørelsen

Rigsadvokaten har ved meddelelse nr. 10/1998, punkt 2.6.1, foreskrevet en ordning, hvorefter politidirektøren sender alle domme i sager, hvor der har været nedlagt påstand om udvisning, til Udlændingestyrelsen til orientering. I meddelelsens punkt 2.8.4 og 2.9.5 er det endvidere fastsat, at politidirektøren sender kopi af rettens kendelser vedrørende udlændingelovens §§ 50 og 50 a om prøvelse af afgørelser om udvisning til Udlændingestyrelsen. Denne ordning er videreført i uændret form ved Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/2006, punkt 2.6.1, 2.8.4 og 2.9.5. Ved meddelelse nr. 5/2006 er der i punkt 2.10.4.4 sket en tilføjelse vedrørende udlændingelovens § 50 b. Rigsadvokaten har i Rigsadvokaten Informerer, nr. 19/2008, punkt 3, præciseret, at alle domme, hvor der har været nedlagt påstand om udvisning eller betinget udvisning, efterfølgende skal indsendes til Udlændingestyrelsen, uanset om spørgsmålet om udvisning forinden har været forelagt Udlændingestyrelsen.

Udlændingestyrelsen har udviklet en database vedrørende afgørelser om udvisning ved dom, hvor det forhold, der begrunder udvisningen, er begået den 3. juli 1998 eller senere (herefter benævnt udvisningsdatabasen).

Udvisningsdatabasen er taget i brug således, at alle domme vedrørende udvisning afsagt den 1. januar 2000 eller senere, som Udlændingestyrelsen modtager fra politi og anklagemyndighed, indlægges i databasen. Endvidere indlægges alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens §§ 50, 50 a og 50 b vedrørende ophævelse af udvisning for udlændinge, der er udvist ved dom afsagt den 1. januar 2000 eller senere.

Oplysningerne i redegørelsen om antallet af personer, der er udvist eller betinget udvist ved dom, samt oplysninger om domme, hvor tiltalte er frifundet for en påstand om udvisning eller betinget udvisning, er baseret på udtræk fra udvisningsdatabasen. Oplysninger i redegørelsen om kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens §§ 50, 50 a og 50 b vedrørende ophævelse af udvisning, er baseret på udtræk fra udlændingeregistret.

Oplysningerne i redegørelsen om afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning er baseret på udtræk fra udlændingeregistret samt udtræk fra det elektroniske sagsbehandlingssystem EstherH, der er blevet benyttet siden den 1. januar 2011.

Oplysningerne i redegørelsen om udsendelse af udviste udlændinge er baseret på udtræk fra udlændingeregistret og EstherH samt de heri registrerede oplysninger om indberetninger fra Rigspolitiet til Udlændingestyrelsen om udrejsestatus.

Oplysningerne i redegørelsen om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge er baseret på udtræk fra udlændingeregistret og EstherH samt – i nødvendigt omfang – manuel opfølgning herpå.

Der tages forbehold for opdateringsfejl i udlændingeregistret, EstherH og udvisningsdatabasen.

2 Redegørelsens væsentligste nøgletal

2.1 Udvisning ved dom

1.197 personer er i **2009** udvist med indrejseforbud i forbindelse med endelig dom for strafbart forhold.

1.050 personer er i **2010** udvist med indrejseforbud i forbindelse med endelig dom for strafbart forhold.

1.019 personer er i **2011** udvist med indrejseforbud i forbindelse med endelig dom for strafbart forhold.

1.379 personer er i **2012** udvist med indrejseforbud i forbindelse med endelig dom for strafbart forhold.

Betingede udvisninger indgår ikke i disse tal, idet udvisningen netop er betinget. Betingede udvisninger efter udlændingelovens § 24 b er angivet særskilt nedenfor.

Antallet af personer, der er udvist ved dom, fordeler sig således på udlændingelovens enkelte bestemmelser:

Udlændingelovens bestemmelser	Antal personer i 2009	Antal personer i 2010	Antal personer i 2011	Antal personer i 2012
§ 22, nr. 1-3	1	3	3	6
§ 22, nr. 4	10	5	17	15
§ 22, nr. 5	2	1	1	0
§ 22, nr. 6	16	12	8	19
§ 22, nr. 7	0	0	0	0
§ 22, nr. 8	0	0	0	1
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3	0	0	1	4
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4	1	1	0	8
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5	0	1	0	0
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6	4	4	1	6
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 7	0	0	0	0
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 8	0	0	0	0
§ 23, nr. 2-4	0	0	0	1
§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3	8	10	12	21
§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4	95	125	131	166
§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5	82	37	22	15
§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6	109	117	101	149
§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 7	2	0	0	0
§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 8	3	9	3	5
§ 24, nr. 2	864	725	719	963
I alt	1.197	1.050	1.019	1.379

§ 24 b	50	39	69	129
--------	----	----	----	-----

Der henvises til afsnit 4.1 for en nærmere gennemgang af ovenstående.

Varigheden af de i forbindelse med udvisning ved dom meddelte indrejseforbud fordeler sig således:

Varighed af meddelt indrejseforbud	Antal personer i 2009	Antal personer i 2010	Antal personer i 2011	Antal personer i 2012
3 år	29	5	0	0
4 år	22	65	16	34
5 år	566	3	2	0

6 år	461	867	901	1.199
10 år	33	1	1	1
12 år	5	36	29	53
Beständig	81	72	70	92
Ej indrejseforbud	0	1	0	0
I alt	1.197	1.050	1.019	1.379

Der henvises til afsnit 4.1 for en nærmere gennemgang af ovenstående.

Af de i alt 1.197 personer, der i **2009** er udvist med indrejseforbud ved dom, er 1.060 personer registreret udrejst af Danmark pr. 6. maj 2013. 47 personer er meddelt opholdstilladelse, efter at de pågældende er udvist med indrejseforbud ved dom.

Af de i alt 1.050 personer, der i **2010** er udvist med indrejseforbud ved dom, er 896 personer registreret udrejst af Danmark pr. 6. maj 2013. 5 personer er meddelt opholdstilladelse, efter at de pågældende er udvist med indrejseforbud ved dom.

Af de i alt 1.019 personer, der i **2011** er udvist med indrejseforbud ved dom, er 757 personer registreret udrejst af Danmark pr. 6. maj 2013. 9 personer er meddelt opholdstilladelse, efter at de pågældende er udvist med indrejseforbud ved dom.

Af de i alt 1.379 personer, der i **2012** er udvist med indrejseforbud ved dom, er 895 personer registreret udrejst af Danmark pr. 6. maj 2013. 16 personer er meddelt opholdstilladelse, efter at de pågældende er udvist med indrejseforbud ved dom.

Der henvises til afsnit 9 og 10 om udsendelse af udviste udlændinge og til afsnit 13 og 14 om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge.

2.2 Udvisning ved administrativ beslutning

Udlændingestyrelsen træffer i første instans afgørelse om administrativ udvisning.

Udlændingestyrelsens afgørelser om administrativ udvisning kunne i perioden fra den 1. januar 2009 til den 2. oktober 2011 påklages til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (herefter benævnt Integrationsministeriet). Fra den 3. oktober 2011 til den 31. december 2012 har afgørelserne kunnet påklages til Justitsministeriet. Siden den 1. januar 2013 har afgørelser om administrativ udvisning – når bortses fra afgørelser efter udlændingelovens § 25, nr. 1, der træffes af Justitsministeriet – kunnet påklages til Udlændingestyrelsen.

I **2009** har Udlændingestyrelsen i alt truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 476 personer, hvoraf der i 432 tilfælde ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage.

Integrationsministeriet har i samme periode truffet afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 45 personer efter påklage af Udlændingestyrelsens afgørelse.

Udlændingestyrelsen har i **2010** i alt truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 865 personer, hvoraf der i 768 tilfælde ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage.

Integrationsministeriet har i samme periode truffet afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 73 personer efter påklage af Udlændingestyrelsens afgørelse.

Udlændingestyrelsen har i **2011** i alt truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 1.031 personer, hvoraf der i 939 tilfælde ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage.

Integrationsministeriet/Justitsministeriet har i samme periode truffet afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 38 personer efter påklage af Udlændingestyrelsens afgørelse.

Udlændingestyrelsen har i **2012** i alt truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 1.371 personer, hvoraf der i 1.261 tilfælde ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage.

Justitsministeriet har i samme periode truffet afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 86 personer efter påklage af Udlændingestyrelsens afgørelse.

Idet bemærkes, at udlændingelovens § 25 b blev opdelt i stk. 1 og 2 ved lov nr. 248 af 30. marts 2011, der trådte i kraft den 1. april 2011, fordeler antallet af personer, over for hvem Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om administrativ udvisning, sig som følger på udlændingelovens enkelte bestemmelser:

Bestemmelser i udlændingeloven	Antal personer i 2009	Antal personer i 2010	Antal personer i 2011	Antal personer i 2012
§ 25 a, stk. 1, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af mindre alvorlig berigelseskriminalitet mv.)	158	317	326	341
§ 25 a, stk. 1, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af mindre alvorlig narkotikakriminalitet)	15	16	27	17
§ 25 a, stk. 2, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af ulovligt ophold)	128	185	199	333

eller arbejde)				
§ 25 a, stk. 2, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af manglende midler til underhold her i landet og til hjemrejsen)	10	32	43	40
§ 25 a, stk. 2, nr. 3 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af andre hensyn til den offentlige orden m.m.)	6	63	33	10
§ 25 b (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet før 1. april 2011)	159	251	101	0
§ 25 b, stk. 1 (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet fra og med 1. april 2011)	0	0	140	282
§ 25 b, stk. 2 (udvisning af udlændinge som er blevet pålagt at udrejse af landet straks, eller som ikke er udrejst i overensstemmelse med udrejsefristen, jf. § 33, stk. 2, fra og med 1. april 2011)	0	0	162	346
§ 51 (overførsel af strafforfølgning for forhold omfattet af §§ 22-25 b til udlandet)	0	1	0	2
I alt	476	865	1.031	1.371

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering traf i **2012** afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 8 personer. Ingen af disse afgørelser er pr. 13. maj 2013 påklaget til den daværende klageinstans, Beskæftigelsesministeriet. Disse 8 afgørelser er alle truffet i henhold til udlændingelovens § 25 b, stk. 2.

Indrejseforbud, som Udlændingestyrelsen og Justitsministeriet har meddelt i forbindelse med udvisning ved administrativ beslutning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b, gælder for 1 år, såfremt Udlændingestyrelsens afgørelse om administrativ udvisning er truffet i perioden fra den 1. januar 2009 til den 30. juni 2009.

Ved lov nr. 486 af 12. juni 2009, der trådte i kraft den 1. juli 2009, blev længden af et indrejseforbud meddelt ved administrativ beslutning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b

hævet fra 1 til 2 år. Indrejseforbud, som Udlændingestyrelsen og Justitsministeriet har meddelt i forbindelse med udvisning ved administrativ beslutning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b gælder således for 2 år, såfremt Udlændingestyrelsens afgørelse om administrativ udvisning er truffet i perioden fra den 1. juli 2009 til den 31. december 2012.

Ved lov nr. 248 af 30. marts 2011, der trådte i kraft den 1. april 2011, blev der indsat et nyt 4. pkt. i udlændingelovens § 32, stk. 4, hvorefter et indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 b kan meddeles for 5 år, når udlændingen er tredjelandstatsborger og er indrejst i strid med et indrejseforbud, der tidligere er meddelt i forbindelse med udvisning efter § 25 b. Der ses ikke at være eksempler på sager, hvor Udlændingestyrelsen eller Justitsministeriet har meddelt indrejseforbud i 5 år efter denne bestemmelse.

Indrejseforbud i forbindelse med administrativ udvisning efter udlændingelovens § 51 (overførsel af strafforfølgning til et andet land) meddeles efter reglerne i udlændingelovens § 32, stk. 2 og 3.

Af de i alt 476 personer, der i **2009** er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingestyrelsen og – efter påklage – af Integrationsministeriet, er 423 personer registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013. I alt 18 personer er meddelt forlængelse af en opholdstilladelse eller en ny opholdstilladelse i Danmark, efter at de pågældende er udvist ved administrativ beslutning.

Af de i alt 865 personer, der i **2010** er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingestyrelsen og – efter påklage – af Integrationsministeriet, er 726 personer registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013. Der er i 12 tilfælde meddelt forlængelse af en opholdstilladelse eller en ny opholdstilladelse i Danmark, efter at der er truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning.

Af de i alt 1.031 personer, der i **2011** er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingestyrelsen og – efter påklage – af Integrationsministeriet/Justitsministeriet, er 708 personer registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013. Der er i 18 tilfælde meddelt forlængelse af en opholdstilladelse eller en ny opholdstilladelse i Danmark, efter at der er truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning.

Af de i alt 1.379 personer, der i **2012** er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingestyrelsen og – efter påklage – af Justitsministeriet samt af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, er 781 personer registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013. Der er i 14 tilfælde meddelt forlængelse af en opholdstilladelse eller en ny opholdstilladelse i Danmark, efter at der er truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning.

Der henvises til afsnit 9 og 10 om udsendelse af udviste udlændinge og til afsnit 13 og 14 om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge.

3 Udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom

3.1 Reglernes opbygning

Reglerne om udvisning ved dom for strafbart forhold er indeholdt i udlændingelovens kapitel 4. Afgørelse om udvisning træffes af domstolene efter anklagemyndighedens påstand herom i forbindelse med straffesagens behandling, jf. udlændingelovens § 49.

De i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012 gældende bestemmelser om udvisning ved dom er gengivet i bilag 1-5.

3.2 Almindelige udvisningsregler

Udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom for strafbart forhold er i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012 blevet ændret fire gange. Det er sket ved

- lov nr. 486 af 12. juni 2009 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud, udelukkelse m.v. af udlændinge opført på FN's og EU's sanktionslister m.v.), der trådte i kraft 1. juli 2009,
- lov nr. 572 af 31. maj 2010 om ændring af udlændingeloven (Skærpede udvisningsregler, samkøring af registre med henblik på styrket kontrol, reform af reglerne om tidsbegrænset opholdstilladelse, inddragelse af studietilladelser ved ulovligt arbejde, skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning), der trådte i kraft den 1. august 2010,
- lov nr. 758 af 29. juni 2011 om ændring af udlændingeloven (Skærpede udvisningsregler), der trådte i kraft den 1. juli 2011 og
- lov nr. 569 af 18. juni 2012 om ændring af udlændingeloven (Ændring af udvisningsreglerne), der trådte i kraft den 1. juli 2012.

Adgangen til udvisning ved dom for strafbart forhold er som udgangspunkt knyttet til længden af den konkrete idømte straf samt til varigheden af udlændingens ophold her i landet. For en række særlige kriminalitetsformer kan der dog ske udvisning uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet og uanset længden af den idømte frihedsstraf, jf. afsnit 3.3 nedenfor.

Længden af udlændingens lovlige ophold udregnes efter udlændingelovens § 27.

Efter udlændingelovens **§ 22, nr. 1-3**, kan en udlænding, der har haft lovligt ophold her i landet i mindst 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mindst 8 år, udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget fængselsstraf af mindst 3 års varighed. Det samme gælder, hvis udlændingen idømmes mindst 1 års ubetinget fængsel for flere strafbare forhold, eller hvis ud-

lændingen tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf og nu idømmes mindst 1 års ubetinget fængsel.

Bestemmelserne i § 22, nr. 1-3, blev ændret ved lov nr. 486 af 12. juni 2009, der trådte i kraft den 1. juli 2009. Før denne lovændring gjaldt, at den pågældende idømtes ubetinget fængselsstraf af mindst 4 års varighed, idømtes fængselsstraf af mindst 2 års varighed for flere strafbare forhold eller tidligere var blevet idømt ubetinget fængselsstraf og nu idømtes ubetinget fængselsstraf af mindst 2 års varighed.

Efter udlændingelovens **§ 23, nr. 2-4**, kan en udlænding, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end 5 år, men mindre end 9 år, henholdsvis 8 år, udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget fængselsstraf af mindst 1 års varighed. Det samme gælder, hvis udlændingen idømmes mindst 6 måneders ubetinget fængsel for flere strafbare forhold, eller hvis udlændingen tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf og nu idømmes mindst 6 måneders ubetinget fængsel.

Bestemmelserne i § 23, nr. 2-4, blev ændret ved lov nr. 486 af 12. juni 2009, der trådte i kraft den 1. juli 2009. Før denne lovændring gjaldt, at den pågældende idømtes ubetinget fængselsstraf af mindst 2 års varighed, idømtes fængselsstraf af mindst 1 års varighed for flere strafbare forhold eller tidligere var blevet idømt ubetinget fængselsstraf og nu idømtes ubetinget fængselsstraf af mindst 1 års varighed.

Efter udlændingelovens **§ 24, nr. 2**, kan andre udlændinge – det vil sige udlændinge, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år – udvises, hvis den pågældende idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf.

Udlændingelovens §§ 22-24 omfatter også tilfælde, hvor udlændingen i stedet for frihedsstraf idømmes anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse (forvaring, anbringelse mv.).

Efter udlændingelovens **§ 25 c** kan en udlænding med opholdstilladelse efter lovens § 9 f (religiøse forkyndere) uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.

Efter udlændingelovens **§ 24 a** skal der ved en afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-8, lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af 1) grovheden af den begåede kriminalitet, 2) længden af den idømte frihedsstraf, 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, 4) tidligere domme for strafbart forhold, 5) at kriminaliteten er begået af flere i forening, eller 6) at kriminaliteten er særligt planlagt. Bestemmelsen i § 24 a, nr. 5, blev indsat ved lov nr. 486 af 12. juni 2009, der trådte i kraft den 1. juli 2009. Bestemmelsen i § 24 a, nr. 6, blev indsat ved lov nr. 758 af 29. juni 2011, der trådte i kraft den 1. juli 2011.

En afgørelse om udvisning ved dom træffes i to led. Først vurderes det, om det kriminelle forhold kan begrunde udvisning efter reglerne herom, jf. ovenfor. Er det tilfældet, vurderes det konkret, om der er forhold, der taler imod udvisning. Denne vurdering tager udgangspunkt i udlændingelovens § 26.

Det fremgår af udlændingelovens **§ 26, stk. 1**, at det ved en afgørelse om udvisning efter §§ 25 a-25 c altid skal vurderes, om udvisning må antages at virke særlig belastende navnlig på grund af en række i bestemmelsen opremsede hensyn. Disse hensyn omfatter blandt andet udlændingens tilknytning til henholdsvis Danmark og hjemlandet samt udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold.

Efter udlændingelovens **§ 26, stk. 2**, skal en udlænding udvises efter udlændingelovens §§ 22-24 og § 25, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Bestemmelsen i § 26, stk. 2, betyder, at udlændinge, der idømmes frihedsstraf for begået kriminalitet, udvises, og at udvisning kun kan undlades, hvis udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det er op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning vil være mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser. I den forbindelse er Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) med tilhørende tillægsprotokoller særlig relevant. FN's Torturkonvention, FN's Flygtningekonvention, FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder indeholder ligeledes relevante bestemmelser på dette område.

Endvidere gælder der særlige regler for EU-borgere som følge af retten til fri bevægelighed inden for EU.

Udlændingelovens § 26 er ændret flere gange i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012.

For overtrædelser begået i perioden fra den 1. januar 2009 til den 30. juni 2011 skal der, jf. den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 1, ved afgørelsen om udvisning tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af de i bestemmelsen opremsede hensyn. Disse hensyn omfatter – som efter gældende ret – blandt andet udlændingens tilknytning til henholdsvis Danmark og hjemlandet samt udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold.

Ved lov nr. 758 af 29. juni 2011, der trådte i kraft den 1. juli 2011, blev udlændingelovens § 26 ændret, således at § 26, stk. 1, blev begrænset til at finde anvendelse i udvisnings-sager efter udlændingelovens §§ 25 a-25 c, mens det i § 26, stk. 2, blev fastsat, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Ved lov nr. 569 af 18. juni 2012, der trådte i kraft den 1. juli 2012, udgik ”med sikkerhed” af udlændingelovens § 26, stk. 2. Det betyder, at udvisning – også i de sager, der vedrør-

rer forhold begået i perioden fra den 1. juli 2011 til den 30. juni 2012 – skal ske, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Af pkt. 5.2 i lovforslag nr. L 180 om ændring af udlændingeloven (Revision af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, ændring af kravene til herboende udlændinge for opnåelse af ægtefællesammenføring, udvidelse af Flygtningenævnet, ændring af udvisningsreglerne og langtidsvisum til adoptivbørn), der blev fremsat den 26. april 2012, fremgår om ændringen bl.a. følgende:

”Med forslaget ønsker regeringen at understrege, at det ene og alene er op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning eller betinget udvisning er mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

Der vil fortsat i alle sager om udvisning efter §§ 22-24 – dvs. i alle de tilfælde, hvor domstolene tager stilling til spørgsmålet om udvisning i forbindelse med en straffedom, der indebærer frihedsstraf – skulle foretages en skærpet afvejning efter § 26, stk. 2, af, om der kan ske udvisning.

Der er ikke tilsigtet nogen ændring af domstolenes praksis i sager om udvisning af kriminelle udlændinge. Personer, der kan udvises efter de gældende regler, vil også fremover blive udvist. Den klare hovedregel i udvisningssager, hvor udlændinge idømmes frihedsstraf for begået kriminalitet, vil således fortsat være, at der skal ske udvisning. Udvisning kan kun undlades, hvis udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.”

I det følgende vil der blive henvist til udlændingelovens § 26, selvom bestemmelsen er ændret i den periode, udvisningsredegørelsen vedrører.

Efter udlændingelovens **§ 26 a** skal der ved afgørelse om udvisning endvidere tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

Efter udlændingelovens **§ 24 b, stk. 1, 1. pkt.**, udvises en udlænding betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er omfattet af udlændingelovens § 2 (EU-reglerne), jf. § 24 b, stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen, der blev indført ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 (med ikrafttræden den 1. juni 2006), er ændret ved lov nr. 758 af 29. juni 2011, der trådte i kraft den 1. juli 2011, og lov nr. 569 af 18. juni 2012, der trådte i kraft den 1. juli 2012.

I det følgende vil der blive henvist til udlændingelovens § 24 b, selvom bestemmelsen er ændret i den periode, udvisningsredegørelsen vedrører.

3.3 Særlige kriminalitetsformer

Som anført i afsnit 3.2 ovenfor kan en udlænding, der idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge for overtrædelse af en række særlige kriminalitetsformer, udvises uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet og uanset længden af den idømte frihedsstraf, jf. udlændingelovens **§ 22, nr. 4-8**.

Indtil ikrafttræden den 1. juli 2009 af udlændingelovens § 22, nr. 8, der blev indsat ved lov nr. 486 af 12. juni 2009, kunne der alene ske udvisning for besiddelse mv. af farlige våben og eksplosivstoffer, i det omfang der skete domfældelse efter straffelovens § 192 a. Ved nævnte lovændring blev anvendelsesområdet for udvisning ved dom for besiddelse mv. af farlige våben og eksplosivstoffer udvidet til også at omfatte særligt opregnede bestemmelser i lov om våben og eksplosivstoffer og i bekendtgørelse om våben og ammunition mv.

Herudover er antallet af straffelovsovertrædelser, der kan begrunde udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, blevet udvidet i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012 (nedenfor angivet med datoen for tilføjelsen).

Efter lovens § 22, nr. 4-8, kan der – uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet og uanset længden af den idømte frihedsstraf – ske udvisning ved:

- narkotikakriminalitet, jf. udlændingelovens § 22, nr. 4,
- menneskesmugling, jf. udlændingelovens § 22, nr. 5,
- særlig grov kriminalitet, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6,
  - forbrydelser mod statens sikkerhed mv. (straffelovens kapitel 12 og 13),
  - vold mv. mod tjenestemand (straffelovens § 119, stk. 1 og 2, og pr. 1. august 2010 tillige straffelovens § 119, stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt.),
  - vidnetrusler (§ 123),
  - tilskyndelse til forbrydelse (§ 136)
  - brandstiftelse (straffelovens §§ 180 og 181),
  - sprængning mv. (§ 183, stk. 1 og 2),
  - fly- og skibskapring (§ 183 a),
  - trafikforstyrrelse (§ 184, stk. 1),
  - fare for andres liv eller sundhed ved forgiftning af drikkevand mv. (§ 186, stk. 1, og § 187, stk. 1),
  - driftsforstyrrelser (§ 193, stk. 1),
  - bigami (§ 208) (pr. 1. juli 2009),
  - forbrydelser mod kønssædeligheden, herunder incest og voldtægt (§ 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222),
  - optagelse af børnepornografi (§ 230),
  - udbredelse af børnepornografi (§ 235),
  - manddrab (§ 237),
  - vold (§ 244) (pr. 1. juli 2009),
  - grov vold (§§ 245 og 246),
  - kvindelig omskæring (§ 245 a),

- hensættelse i eller efterladelse af hjælpeløse (§ 250),
- forvoldelse af nærliggende fare for nogens liv eller førlighed for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde (§ 252, stk. 1),
- smitte med livstruende sygdom (§ 252, stk. 2),
- grov frihedsberøvelse (§ 261, stk. 2),
- menneskehandel (§ 262 a),
- grove berigelsesforbrydelser, herunder tyveri og hæleri af særlig grov beskaffenhed samt røveri (§ 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 288, § 289 og § 290, stk. 2 og pr. 1. august 2010 tillige § 289 a og § 291, stk. 1, jf. stk. 4),
- socialt bedrageri (§ 279, jf. § 285) (pr. 1. august 2010), og
- groft hærværk (§ 291, stk. 2),
- tvangsægteskaber, jf. udlændingelovens § 22, nr. 7, og
- besiddelse mv. af særlige farlige våben og eksplosivstoffer (straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition m.v.), jf. udlændingelovens § 22, nr. 8 (pr. 1. juli 2009).

Om den vurdering efter udlændingelovens § 26, der skal foretages ved spørgsmål om udvisning efter § 22, nr. 4-8, henvises til afsnit 3.2 ovenfor.

3.4 Varigheden af indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, medfører en afgørelse om udvisning, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet. Der fastsættes således i forbindelse med afgørelsen om udvisning et indrejseforbud. Indrejseforbuddet, der kan tidsbegrænses, regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Udlændingelovens § 32, stk. 2, indeholder regler om fastsættelsen af varigheden af et indrejseforbud i forbindelse med afgørelser om udvisning ved dom. For perioden fra den 1. januar 2009 til den 30. juni 2009 meddeltes indrejseforbud for henholdsvis 3, 5 eller 10 år eller for bestandig afhængig af den idømte frihedsstrafs længde og karakter. Siden den 1. juli 2009 er indrejseforbud meddelt for henholdsvis 4, 6 eller 12 år eller for bestandig afhængig af den idømte frihedsstrafs længde og karakter. Idømmes udlændingen en anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, fastsættes indrejseforbuddets varighed ud fra en vurdering af, hvilken frihedsstraf den pågældende ellers ville være blevet idømt.

For så vidt angår lovovertrædelser begået i perioden fra den 1. januar 2009 til 30. juni 2009 følger det af den dagældende § 32, stk. 3, i udlændingeloven, at indrejseforbud i forbindelse med udvisning ved dom for de særlige kriminalitetsformer, der er omfattet af den udvidede adgang til udvisning efter lovens § 22, nr. 4-7, jf. afsnit 4.3 ovenfor, samt for udlændinge med lovligt ophold her i landet i mindre end de seneste 6 måneder meddeles for mindst 5 år.

For så vidt lovovertrædelser begået i perioden siden den 1. juli 2009 følger det af den gældende § 32, stk. 3, i udlændingeloven, at indrejseforbud i forbindelse med udvisning ved dom for de særlige kriminalitetsformer, der er omfattet af den udvidede adgang til udvisning efter lovens § 22, nr. 4-8, samt for udlændinge med lovligt ophold her i landet i mindre end de seneste 6 måneder meddeles for mindst 6 år.

Efter § 32, stk. 2, nr. 4, er der ved fængselsstraffe på mellem 1 og 6 måneder og 2 år mulighed for udvisning for bestandig.

4 Statistik vedrørende udvisning ved dom

4.1 Domme, der statuerer udvisning

Udtræk fra udvisningsdatabasen viser, at der

- i **2009** er udvist 1.197 personer med indrejseforbud i forbindelse med endelig dom,
- i **2010** er udvist 1.050 med indrejseforbud personer i forbindelse med endelig dom,
- i **2011** er udvist 1.019 personer med indrejseforbud i forbindelse med endelig dom og
- i **2012** er udvist 1.379 personer med indrejseforbud i forbindelse med endelig dom.

I 2009, 2010, 2011 og 2012 er der således udvist i alt 4.645 personer med indrejseforbud i forbindelse med endelig dom.

4.353 personer er udvist med indrejseforbud ved endelig dom afsagt af byretterne, 276 personer er udvist med indrejseforbud ved endelig dom afsagt af landsretterne, og 16 personer er udvist med indrejseforbud ved endelig dom afsagt af Højesteret. For så vidt angår dommene afsagt ved Højesteret, henvises der til afsnit 5 nedenfor.

I de følgende afsnit 4.1.1-4.1.6 gennemgås sagerne opdelt efter de enkelte udvisningsbestemmelser i udlændingeloven.

4.1.1 Udlændingelovens § 22 – udlændinge med mere end 9 års ophold eller flygtninge med mere end 8 års ophold

29 personer i 2009, 21 personer i 2010, 29 personer i 2011 og 41 personer i 2012 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 22. Det samlede tal for perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012 er 120 personer.

4.1.2 Udlændingelovens § 22, nr. 1-3

1 person i 2009, 3 personer i 2010, 3 personer i 2011 og 6 personer i 2012 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1-3. Det samlede tal for perioden er 13 personer.

11 personer er udvist ved dom afsagt af byretten og 2 personer er udvist ved dom afsagt af landsretten.

Der blev i 1 tilfælde meddelt indrejseforbud for 5 år. I 5 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 6 år. I 3 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 12 år. I 4 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.2.1 *Udlændingelovens § 22, nr. 4*

10 personer i 2009, 5 personer i 2010, 17 personer i 2011 og 15 personer i 2012 er udvist ved endelig dom for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4. Det samlede tal for perioden er 47 personer.

33 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne, 13 personer er udvist ved dom afsagt af landsretterne, og 1 person er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i 1 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 26 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 6 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 10 år. I 2 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 12 år. I 17 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.2.2 *Udlændingelovens § 22, nr. 5*

2 personer i 2009, 1 person i 2010, 1 person i 2011 og ingen personer i 2012 er udvist ved endelig dom for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 5. Det samlede tal for perioden er 4 personer.

3 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne og 1 person er udvist ved dom afsagt af landsretterne.

Der blev i 1 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 2 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 6 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.2.3 *Udlændingelovens § 22, nr. 6*

16 personer i 2009, 12 personer i 2010, 8 personer i 2011 og 19 personer i 2012 er udvist ved endelig dom for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6. Det samlede tal for perioden er 55 personer.

26 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne, 23 personer er udvist ved domme afsagt af landsretterne, og 6 personer er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i 1 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 11 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 6 år. I 10 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 12 år. I 33 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.2.4 Udlændingelovens § 22, nr. 7

Ingen personer i 2009, 2010, 2011 og 2012 er udvist ved endelig dom for udøvelse af tvang til indgåelse af tvangsægteskab i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 7.

4.1.2.5 Udlændingelovens § 22, nr. 8

Ingen personer i 2009, 2010 og 2011 er udvist ved endelig dom for besiddelse mv. af særlige farlige våben og eksplosivstoffer i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 8. I 2012 blev 1 person udvist ved endelig dom for besiddelse mv. af særlige farlige våben og eksplosivstoffer i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 8. Det samlede tal for perioden er således 1 person.

Personen blev udvist ved endelig dom afsagt af byretten, og personen blev meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.3 Udlændingelovens § 23 – udlændinge med mere end 5 års ophold

5 personer i 2009, 6 personer i 2010, 2 personer i 2011 og 19 personer i 2012 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 23. Det samlede tal for perioden er 32 personer.

4.1.3.1 Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3

Ingen personer i 2009 og 2010, 1 person i 2011 og 4 personer i 2012 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3. Det samlede tal for perioden er 5 personer.

1 person er udvist ved dom afsagt af byretterne og 4 personer er udvist ved dom afsagt af landsretterne.

Der blev i 3 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 12 år. I 2 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.3.2 Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4

1 person i 2009, 1 person i 2010, ingen personer i 2011 og 8 personer i 2012 er udvist ved endelig dom for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4. Det samlede tal for perioden er 10 personer.

6 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne og 4 personer er udvist ved dom afsagt af landsretterne.

Der blev i 7 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 6 år. I 3 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.3.3 *Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5*

Ingen personer i 2009, 1 person i 2010, ingen personer i 2011 og 2012 er udvist ved endelig dom for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5. Det samlede tal for perioden er 1 person.

Personen blev udvist ved endelig dom afsagt af byretten, og personen blev meddelt indrejseforbud gældende i 6 år.

4.1.3.4 *Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6*

4 personer i 2009, 4 personer i 2010, 1 person i 2011 og 6 personer i 2012 er udvist ved endelig dom for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6. Det samlede tal for perioden er 15 personer.

4 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne, 10 personer er udvist ved dom afsagt af landsretterne, og 1 person er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i 1 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 4 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 6 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 10 år. I 2 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 12 år. I 7 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.3.5 *Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 7*

Ingen personer i 2009-2012 er udvist ved endelig dom for udøvelse af tvang til indgåelse af tvangsægteskab i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 7.

4.1.3.6 *Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 8*

Ingen personer i 2009-2012 er udvist ved endelig dom for besiddelse mv. af særlige farlige våben og eksplosivstoffer i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 8.

4.1.3.7 *Udlændingelovens § 23, nr. 2-4*

Ingen personer i 2009, 2010, 2011 og 1 person i 2012 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 2-4. Det samlede tal for perioden er 1 person.

Personen blev udvist ved endelig dom afsagt af byretten, og personen blev meddelt indrejseforbud gældende i 12 år.

4.1.4 *Udlændingelovens § 24 – udlændinge med mindre end 5 års ophold*

1.163 personer i 2009, 1.023 personer i 2010, 988 personer i 2011 og 1.319 personer i 2012 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 24. Det samlede tal for perioden er 4.493 personer.

4.1.4.1 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3

8 personer i 2009, 10 personer i 2010, 12 personer i 2011 og 21 personer i 2012 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3. Det samlede tal for perioden er 51 personer.

39 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne og 12 personer er udvist ved dom afsagt af landsretterne.

Der blev i 5 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 12 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 6 år. I 14 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 12 år. I 20 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.4.2 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4

95 personer i 2009, 125 personer i 2010, 131 personer i 2011 og 166 personer i 2012 er udvist ved endelig dom for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4. Det samlede tal for perioden er 517 personer.

471 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne og 46 personer er udvist ved dom afsagt af landsretterne.

Der blev i 2 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 4 år. I 38 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 5 år. I 370 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 6 år. I 4 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 10 år. I 18 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 12 år. I 85 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.4.3 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5

82 personer i 2009, 37 personer i 2010, 22 personer i 2011 og 15 personer i 2012 er udvist ved endelig dom for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5. Det samlede tal for perioden er 156 personer.

151 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne og 5 personer er udvist ved dom afsagt af landsretterne.

Der blev i 65 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 90 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 6 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 10 år.

4.1.4.4 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6

109 personer i 2009, 117 personer i 2010, 101 personer i 2011 og 149 personer i 2012 er udvist ved endelig dom for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingeloven § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6. Det samlede tal for perioden er 476 personer.

405 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne, 68 personer er udvist ved dom afsagt af landsretterne, og 3 personer er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i 8 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 4 år. I 51 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 5 år. I 271 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 6 år. I 12 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 10 år. I 42 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 12 år. I 92 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.4.5 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 7

2 personer i 2009, ingen personer i 2010, 2011 og 2012 er udvist ved endelig dom for udøvelse af tvang til indgåelse af ægteskab i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 7. Det samlede tal er 2 personer.

Disse 2 personer blev udvist ved dom afsagt af byretterne.

Der blev i 1 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år.

4.1.4.6 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 8

3 personer i 2009, 9 personer i 2010, 3 personer i 2011 og 5 personer i 2012 er udvist ved endelig dom for besiddelse mv. af særlige farlige våben og eksplosivstoffer i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 8. Det samlede tal for perioden er 20 personer.

17 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne og 3 personer er udvist ved dom afsagt af landsretterne.

Der blev i 15 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 6 år. I 4 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 12 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig.

4.1.4.7 Udlændingelovens § 24, nr. 2

864 personer i 2009, 725 personer i 2010, 719 personer i 2011 og 963 personer i 2012 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2. Det samlede tal for perioden er 3.271 personer.

3.181 personer er udvist ved dom afsagt af byretterne, 85 personer er udvist ved dom afsagt af landsretterne, og 5 personer er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i 33 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 127 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 4 år. I 406 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 5 år. I 2.614 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 6 år. I 17 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 10 år. I 24 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for 12 år. I 49 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud for bestandig. I 1 tilfælde blev der ikke med-

delt noget indrejseforbud, idet den pågældende allerede – i 1996 – var udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

4.1.5 Udlændingelovens § 24 b – betinget udvisning

Udtræk fra udvisningsdatabasen viser, at der

- i **2009** er udvist 50 personer betinget,
- i **2010** er udvist 39 personer betinget,
- i **2011** er udvist 69 personer betinget og
- i **2012** er udvist 129 personer betinget.

I 2009, 2010, 2011 og 2012 er der således i alt 287 personer, der er udvist betinget.

44 personer i 2009, 34 personer i 2010, 52 personer i 2011 og 106 personer i 2012 er udvist betinget ved endelig dom afsagt af byretterne.

6 personer i 2009, 5 personer i 2010, 13 personer i 2011 og 23 personer i 2012 er udvist betinget ved endelig dom afsagt af landsretterne. I 2 tilfælde afsagde landsretterne dom som 1. instans.

Ingen personer i 2009 og 2010, 4 personer i 2011 og ingen personer i 2012 er udvist betinget ved endelig dom afsagt af Højesteret.

4.1.6 Udlændingelovens § 25 c – religiøse forkyndere

Ingen er blevet udvist efter udlændingelovens § 25 c.

4.2 Domme, der frifinder for påstanden om udvisning

Udtræk fra udvisningsdatabasen viser, at der i **2009** er afsagt endelige domme vedrørende 65 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

I **2010** er der afsagt endelige domme vedrørende 50 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

I **2011** er der afsagt endelige domme vedrørende 72 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

I **2012** er der afsagt endelige domme vedrørende 46 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

I perioden er der således samlet afsagt endelige domme vedrørende i alt 233 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

Domme vedrørende 189 personer er afsagt af byretterne. Domme vedrørende 42 personer er afsagt af landsretterne. 2 domme er afsagt af Højesteret. For så vidt angår Højesteretspraksis henvises der til afsnit 5.1 nedenfor.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1-3, er der sket frifindelse for udvisning.

I 1 tilfælde, hvor der i 2010 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1-3, er der sket frifindelse for udvisning. Dommen blev afsagt af byretten.

I ingen tilfælde, hvor der i 2011 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1-3, er der sket frifindelse for udvisning.

I 5 tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1-3, er der sket frifindelse for udvisning. I 4 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 1 tilfælde er dommen afsagt af landsretten (ankesag).

I 3 tilfælde, hvor der i 2009 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning. I 2 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 1 tilfælde er dommene afsagt af landsretten (ankesag).

I ingen tilfælde, hvor der i 2010 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning.

I 3 tilfælde, hvor der i 2011 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning. I disse tilfælde er dommene afsagt af landsretterne (ankesager).

I ingen tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009-2012 var nedlagt påstand om udvisning for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 5, skete der frifindelse for udvisning.

I 18 tilfælde, hvor der i 2009 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I 15 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 3 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne (ankesager).

I 17 tilfælde, hvor der i 2010 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I 13 til-

fælde er dommene afsagt af byretterne. I 4 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne (ankesager).

I 19 tilfælde, hvor der i 2011 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I 13 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 6 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne (ankesager).

I 12 tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I 9 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 2 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne (ankesag). I 1 tilfælde er dommen afsagt af Højesteret.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009-2012 var nedlagt påstand om udvisning for udøvelse af tvang til indgåelse af ægteskab i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 7, skete der frifindelse for udvisning.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009 eller 2010 var nedlagt påstand om udvisning for overtrædelse af våbenloven i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 8, skete der frifindelse for udvisning.

I 2 tilfælde, hvor der i 2011 var nedlagt påstand om udvisning for overtrædelse af våbenloven i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 8, skete der frifindelse for udvisning. I 1 tilfælde er dommen afsagt af byretterne. I 1 tilfælde er dommen afsagt af landsretten (ankesag).

I ingen tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning for overtrædelse af våbenloven i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 8, skete der frifindelse for udvisning.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009-2012 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3, er der sket frifindelse for udvisning.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning.

I 1 tilfælde, hvor der i 2010 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning. I dette tilfælde er dommen afsagt af landsretten (ankesag).

I 1 tilfælde, hvor der i 2011 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning. I dette tilfælde er dommen afsagt af byretten.

I ingen tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009-2012 var nedlagt påstand om udvisning for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, skete der frifindelse for udvisning.

I 10 tilfælde, hvor der i 2009 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I disse tilfælde er dommene afsagt af byretterne.

I 8 tilfælde, hvor der i 2010 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I 5 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 3 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne (ankesager).

I 10 tilfælde, hvor der i 2011 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I disse tilfælde er dommene afsagt af byretterne.

I 6 tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I 5 af disse tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 1 tilfælde er dommen afsagt af landsretten (ankesag).

I ingen tilfælde, hvor der i 2009-2012 var nedlagt påstand om udvisning for udøvelse af tvang til indgåelse af ægteskab i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 7, skete der frifindelse for udvisning.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009 eller 2010 var nedlagt påstand om udvisning for overtrædelse af våbenloven i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 8, skete der frifindelse for udvisning.

I 2 tilfælde, hvor der i 2011 var nedlagt påstand om udvisning for overtrædelse af våbenloven i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 8, skete der frifindelse for udvisning. I 1 tilfælde blev dommen afsagt af byretten. I 1 tilfælde er dommen afsagt af landsretten (ankesag).

I ingen tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning for overtrædelse af våbenloven i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 8, skete der frifindelse for udvisning.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009-2012 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 2-4, er der sket frifindelse for udvisning.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009-2012 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3, er der sket frifindelse for udvisning.

I 1 tilfælde, hvor der i 2009 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning. I dette tilfælde er dommen afsagt af byretten.

I ingen tilfælde, hvor der i 2010 eller 2011 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning.

I 2 tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, skete der frifindelse for udvisning. I disse tilfælde er dommene afsagt af byretten.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009, 2010, 2011 eller 2012 var nedlagt påstand om udvisning for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, skete der frifindelse for udvisning.

I 8 tilfælde, hvor der i 2009 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I 6 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 2 tilfælde er dommene afsagt af landsretten (ankesager).

I 12 tilfælde, hvor der i 2010 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I 11 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 1 tilfælde er dommen afsagt af landsretten (ankesag).

I 13 tilfælde, hvor der i 2011 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I 9 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 4 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne (ankesager).

I 9 tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, skete der frifindelse for udvisning. I disse tilfælde er dommene afsagt af byretterne.

I ingen tilfælde, hvor der i 2009-2012 var nedlagt påstand om udvisning for udøvelse af tvang til indgåelse af ægteskab i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 7, skete der frifindelse for udvisning.

I 1 tilfælde, hvor der i 2009 var nedlagt påstand om udvisning for overtrædelse af våbenloven i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 8, skete der frifindelse for udvisning. I dette tilfælde er dommen afsagt af byretten.

I ingen tilfælde, hvor der i 2010 var nedlagt påstand om udvisning for overtrædelse af våbenloven i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 8, skete der frifindelse for udvisning.

I 1 tilfælde, hvor der i 2011 var nedlagt påstand om udvisning for overtrædelse af våbenloven i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 8, skete der frifindelse for udvisning. I dette tilfælde er dommen afsagt af byretten.

I 2 tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning for overtrædelse af våbenloven i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 8, skete der frifindelse for udvisning. I 1 tilfælde er dommen afsagt af byretten. I 1 tilfælde af dommen afsagt af landsretten (ankesag).

I 25 tilfælde, hvor der i 2009 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, skete der frifindelse for udvisning. I 22 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 3 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne (ankesager).

I 11 tilfælde, hvor der i 2010 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, skete der frifindelse for udvisning. I 8 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 3 tilfælde er dommene afsagt af landsretten (ankesager).

I 21 tilfælde, hvor der i 2011 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, skete der frifindelse for udvisning. I 18 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 3 tilfælde er dommene afsagt af landsretterne (ankesager).

I 9 tilfælde, hvor der i 2012 var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, skete der frifindelse for udvisning. I 7 tilfælde er dommene afsagt af byretterne. I 1 tilfælde er dommen afsagt af landsretten (ankesag). I 1 tilfælde er dommen afsagt af Højesteret.

4.3 Domme, der frifinder for påstanden om betinget udvisning

Der føres ikke statistik over, i hvor mange tilfælde der sker frifindelse for påstanden om betinget udvisning, herunder vil sådanne frifindelser kunne være indeholdt i statistikken vedrørende frifindelser for udvisningspåstanden.

Ved lov nr. 758 af 29. juni 2011, der trådte i kraft den 1. juli 2011, blev reglerne om betinget udvisning efter udlændingelovens § 24 b ændret således, at en udlænding **skal** udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter udlændingelovens §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Med ikrafttræden af lov nr. 569 af 18. juni 2012 den 1. juli 2012 udgik formuleringen "med sikkerhed", således at udvisning herefter skal ske, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Der henvises herom i øvrigt til afsnit 3.2 ovenfor.

Ved lov nr. 569 af 18. juni 2012, der trådte i kraft den 1. juli 2012, blev reglerne om betinget udvisning ændret således, at disse regler ikke finder anvendelse på udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne.

5 Højesteretspraksis

I enkelte sager har spørgsmålet om udvisning været indbragt for Højesteret, idet Procesbevillingsnævnet har meddelt tilladelse til, at sagerne kunne indbringes for Højesteret som tredje instans. Spørgsmålet om udvisning har tillige i en række sager været indbragt for Højesteret, hvor Højesteret har afsagt dom som anden instans.

I det følgende er gengivet referater af Højesterets domme afsagt i 2009-2012 vedrørende strafbart forhold begået den 3. juli 1998 og senere.

Dommene har alle været refereret i Ugeskrift for Retsvæsen (UfR).

5.1 Frifindelse for påstand om udvisning

2011:

Udlændingelovens §§ 50 og 50 a (sag om ophævelse af udvisning)

UfR.2012.439H

A, der i 2000 var straffet for røverforsøg og overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, blev i 2006 idømt behandling på retspsykiatrisk afdeling efter straffelovens § 68 for overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 3, jf. stk. 1, og § 119, stk. 1 (forholdene, som var begået i 2005, drejede sig om henholdsvis en trusselsmail sendt til partiet Venstre og vold mod en sygeplejerske under behandlingen af A).

Byretten traf i december 2009 afgørelse om ophævelse af udvisningen, mens landsretten opretholdt bestemmelsen om udvisning. Højesteret tiltrådte, at der ikke var indtrådt sådanne væsentlige ændringer i A's forhold, at der var grundlag for at ophæve udvisningen i medfør af udlændingelovens § 50. At det for Højesteret kunne lægges til grund, at A var statsløs fra det tidligere Sovjet, kunne ikke føre til et andet resultat. Efter de foreliggende lægelige oplysninger lagde Højesteret til grund, at A til stadighed havde behov for behandling med antipsykotisk medicin og intensiv opfølgning for at undgå tiltagende psykotiske symptomer med deraf følgende risiko for ny kriminalitet, herunder personfarlig. Der forelå endvidere ikke nærmere oplysninger om, til hvilket land A i givet fald skulle udsendes, og om behandlingsmulighederne dér. På denne baggrund - og under hensyn til kriminalitetens karakter og den tid, der var forløbet, siden forholdene blev begået - fandt Højesteret, at A's helbredsmæssige forhold talte afgørende imod udsendelse, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2. Højesteret stadfæstede herefter byrettens kendelse.

2012:

Vold, ulovlig tvang, vidnetrusler og trusler

UfR.2012.1119H

Ved landsrettens dom var det lagt til grund, at T mange gange i en lang periode frem til anholdelsen i juni 2010 havde slået sine tre drenge, født i 1991, 1994 og 1996, med flad hånd i ansigtet og på kroppen, revet dem i ørerne og i nakken, skubbet hårdt til dem og revet dem ned af en stol, i nogle tilfælde slået dem med knyttet hånd på kroppen og i ansigtet og med bælte på kroppen, som afstraffelse givet dem peber i munden og i flere tilfælde tvunget den ældste dreng til at sidde med knæene oven på hænderne på et flisegulv med voldsomme smerter til følge. Volden havde generelt ikke givet anledning til andet end røde mærker og rifter. Landsretten havde ikke angivet periodens længde, men

den måtte antages at have været på i hvert fald 10 år og havde således omfattet størstedelen af drengenes opvækst. Der havde været længere perioder uden vold, men voldsudøvelsen havde været fast tilbagevendende i hele perioden. Højesteret fastslog, at selv om voldsforholdene isoleret set var omfattet af straffelovens § 244, havde der foreligget mishandling, jf. § 245, stk. 1. Den begåede mishandling og tvang, jf. § 260, stk. 1, nr. 1, omfattede en række ensartede og kontinuerlige handlinger med en sådan indre sammenhæng, at de måtte anses for en fortsat forbrydelse, med den virkning at ingen del af overtrædelserne var forældet. T var desuden fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 123 begået mod den ældste dreng bl.a. i form af grove trusler, hvis han anmeldte volden til politiet. Endelig var T fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266 ved i flere tilfælde at have truet sin ægtefælle, H, med at dræbe hende. T var ikke tidligere straffet. Højesteret fastsatte straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder. T, der var portugisisk statsborger, var i 1991 blevet gift med H, der var dansk statsborger, men de var blevet skilt under sagen. T havde i 1996 fået permanent opholdstilladelse. Højesteret fandt, at udvisning ikke var bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed og derfor ville være i strid med EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a. T blev allerede af denne grund frifundet for udvisning.

Dokumentfalsk

UfR.2012.1670H

T, der var afghansk statsborger, indrejste i september 2009 som 17-årig i Danmark fra Grækenland. Ved indreisen foreviste T et falsk bulgarsk identitetskort. T søgte asyl og blev efterfølgende meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2. T blev i byret og landsret idømt fængsel for dokumentfalsk, jf. straffelovens § 171, og udvist. For Højesteret påstod T frifindelse, subsidiært strafbortfald og mere subsidiært formildelse. Højesteret fandt, at den særlige beskyttelse mod straf, som gælder efter artikel 31, stk. 1, i FN's flygtningekonvention, ikke omfatter personer, der ikke er flygtninge i konventionens forstand. Højesteret fastslog, at udlændingelovens § 7, stk. 1, omfatter personer, som er flygtninge i konventionens forstand, mens § 7, stk. 2, omfatter personer, der er beskyttet på andet grundlag. Spørgsmålet om, hvorvidt en person har krav på opholdstilladelse efter § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2, afgøres efter udlændingeloven endeligt af udlændingemyndighederne, og udlændingemyndighedernes vurdering, hvorefter T var omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, skulle derfor lægges til grund. Da heller ikke nødretlige betragtninger kunne medføre frifindelse, fandt Højesteret, at T ikke kunne frifindes for straf. Højesteret fandt imidlertid, at der forelå sådanne særlige forhold og formildende omstændigheder, at straffen burde bortfalde i medfør af straffelovens § 83. Efter parternes samstemmende påstande herom blev T frifundet for udvisning.

Udlændingelovens § 50 (sag om ophævelse af udvisning)

UfR.2012.1776H

Den etiopiske statsborger A, som i 1994 var meddelt opholdstilladelse i Danmark som kvoteflygtning, var ved dom af 8. juni 2006 straffet med fængsel i 2 år for forsøg på røveri og overtrædelse af våbenloven. A blev udvist af Danmark med indrejseforbud i 10 år. Flygtningenævnet traf i juni 2007 afgørelse om, at A ikke for tiden kunne udsendes tvangsmæssigt til Etiopien eller til et land, hvor A ikke var beskyttet mod videresendelse til Etiopien, jf. udlændingelovens § 31, stk. 2. A havde siden sin prøveløsladelse i juni 2007 haft »tålt ophold« i Danmark. Udsendelsesbestræbelserne var sat i bero, og udsendelse kunne ikke ske foreløbig. A fik i juli 2007 et barn, B, med sin tidligere ægtefælle, H. B og H var danske statsborgere. A havde genoptaget samlivet med H og opholdt sig hos hende, i den udstrækning det var foreneligt med det »tålte ophold«. B var i maj 2011 udsat for en alvorlig trafikulykke, og hendes prognose var ikke afklaret. Højesteret fandt på denne baggrund, at der siden afgørelsen om udvisning i 2006 var indtrådt så væsentlige ændringer i A's forhold, at udvisningen burde ophæves i medfør af udlændingelovens § 50.

5.2 Udvisning

2009:

Drabsforsøg

UfR.2009.1143H

Den nu 62-årige tyrkiske statsborger T, der blev fundet sindssyg i gerningsøjeblikket, blev i byretten fundet skyldig i forsøg på at dræbe sin datter, D, og dennes kæreste og dømt til anbringelse på psykiatrisk afdeling. Handlingerne blev begået, fordi T var utilfreds med, at D, der var dansk statsborger, havde ladet sig skille fra sin tyrkiske fætter, som hun havde indgået et arrangeret ægteskab med, og nu ønskede at gifte sig med en herboende tyrkisk mand. T, der var født og opvokset i Tyrkiet, havde opholdt sig i Danmark i 37 år. Han havde været fast tilknyttet det danske arbejdsmarked fra 1970 til ca. 2004, hvorefter han af psykiske årsager fik tilkendt førtidspension. Han havde 4 børn i Danmark, som han efter det oplyste ikke havde særlig kontakt med. Derudover havde han en herboende bror, som han så af og til. Gennem de sidste 13 år havde han haft en dansk kæreste. Han havde 6 søskende i Tyrkiet, hvor også hans ægtefælle, som han ikke havde set i en årrække, og 2 andre af hans børn opholdt sig. Ved byrettens dom blev T udvist for bestandig. Afgørelsen om udvisning blev anket til landsretten, der stadfæstede dommen. Under hensyn til kriminalitetens alvorlige karakter og grovhed tiltrådte Højesteret, at der - uanset længden af T's ophold i Danmark - ikke forelå omstændigheder, der talte afgørende imod udvisning, og Højesteret stadfæstede dommen.

Menneskehandel og frihedsberøvelse

UfR.2009.1439H

En nu 56-årig mand, T, der i 2005 var blevet idømt betinget fængsel i 9 måneder for menneskehandel, blev ved byretten og landsretten fundet skyldig i tre forhold af menneskehandel ved i forening med en medtalt at have rekrutteret tjekkiske kvinder til prostitution i København og formået dem til at betale sig de beløb, de tjente herved. Desuden blev T og den medtalte fundet skyldige dels i rufferi, dels i frihedsberøvelse, ved i forening med andre medgerningsmænd at have berøvet en kvinde hendes frihed i knap et døgn. T, der havde opholdt sig i Danmark i 18-19 år og nu var førtidspensioneret, blev ved byrettens dom udvist betinget, men blev ved landsrettens dom, der stadfæstede straffen, udvist for 10 år. Højesteret fandt, at strafansvaret for overtrædelse af rufferibestemmelsen i straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, var blevet absorberet af strafansvaret for overtrædelsen af bestemmelsen om menneskehandel i straffelovens § 262 a, stk. 1, og frifandt derfor T for rufferiforholdet. Med denne ændring stadfæstede Højesteret landsrettens dom for så vidt angår straffen, men udviste T for bestandig.

Vold med døden til følge

UfR.2009.2687H

T, der var født i 1985, blev i landsretten fundet skyldig i legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter under særdeles skærpende omstændigheder efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, ved i 2006 i forening med flere uidentificerede personer at have tildelt en ung mand flere slag eller spark i hovedet og på kroppen, hvorved den pågældende tilføjedes så svære kranielæsioner, at han afgik ved døden. T, der fandtes omfattet af straffelovens § 16, stk. 2, blev i landsretten i overensstemmelse med en anbefaling fra Retslægerådet dømt til anbringelse i sikret afdeling for personer med vidtgående psykiske handicap. Endvidere blev T udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig. For Højesteret påstod T frifindelse for påstanden om udvisning, mens anklagemyndigheden påstod stadfæstelse med den ændring, at T skulle anbringes i psykiatrisk afdeling. T var

kommet til Danmark fra Tyrkiet som 6-årig. Han havde haft sin skolegang i Danmark og havde sin nærmeste familie, der bestod af mor og fire søskende, i Danmark. Han var ugift og havde ingen børn. Han modtog førtidspension og var ikke integreret i det danske samfund i øvrigt. Han talte kurdisk og havde under sin opvækst i Danmark været i Tyrkiet 5-10 gange af 2 måneders varighed for at besøge familie. Han havde senest været i Tyrkiet i 2001. Hans mor ejede en ejendom i Tyrkiet. Højesteret fandt i overensstemmelse med en fornyet anbefaling fra Retslægerådet, at foranstaltningen i medfør af straffelovens § 68 burde ændres, således at T skulle anbringes i psykiatrisk afdeling. Der fastsattes ingen længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2. Under hensyn til forbrydelsens karakter og grovhed fandt Højesteret, at der ikke forelå forhold, som afgørende talte mod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, og at udvisning ikke ville være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Dissens for at undlade udvisning.

Hjemmerøverier, vold og tyveri

UfR.2009.1410H

T1-T4 blev fundet skyldige i 4 forhold af hjemmerøveri, hvorunder der for to af forholdenes vedkommende blev begået § 245-vold, og i tyveri mv. Under et af røverierne blev der anvendt omfattende vold med bl.a. kraftige slag og kast med genstande mod forurettedes hoved, ligesom forurettede blev tildelt flere knivstik i lår og fod, hvorved han bl.a. pådrog sig blødning i hjernevævet og brud på kindbenet. T1-T3 var tidligere straffet for bl.a. vold og røveri, og de nu pådømte forhold blev begået forholdsvis kort tid efter, at de var blevet løsladt efter afsoning af de tidligere domme, for T2's vedkommende med en reststraf på 137 dage. T4, der tidligere var straffet for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 266, deltog alene i det særligt voldelige røveri. Landsretten fastsatte straffen for T1 og T3 til fængsel i 6 år, for T2 til fængsel i 6 år og 6 måneder og for T4 til fængsel i 3 år. Under henvisning til antallet og karakteren af røverierne og grovheden af volden i det ene af forholdene samt til de tiltaltes tidligere kriminalitet forhøjede Højesteret straffen for T1 og T3 til fængsel i 8 år, straffen for T2 til fængsel i 8 år og 6 måneder og straffen for T4 til fængsel i 4 år. T1, der på gerningstidspunktet var 22 år, og T2, der på gerningstidspunktet var 20 år, var somaliske statsborgere. De var kommet til Danmark i henholdsvis 1995 og 1990. Begge blev udvist for bestandig.

Tyveri

UfR.2010.250H

Byretten fandt de to EU-borgere T1 og T2 skyldige i tyveri ved i et supermarked at stjæle en ældre kvindes taske med indhold, mens de afledte hendes opmærksomhed, samt i to lignende forsøg på tyveri. T1 og T2 blev straffet med fængsel i 60 dage, og begge blev udvist med indrejseforbud i 5 år. Landsretten stadfæstede dommen. For Højesteret angik sagen alene spørgsmålet om udvisning. T1 og T2 anførte, at EU-borgere kun kan udvises med henvisning til direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet), og at en beslutning herom udelukkende kan begrundes i vedkommendes personlige adfærd, der ifølge direktivets artikel 27 skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Højesteret tiltrådte, at betingelserne efter udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 26, stk. 1, for at udvise T1 og T2 var opfyldt. Spørgsmålet var herefter, om udvisning ville være forenelig med opholdsdirektivet. Højesteret bemærkede, at T1 og T2 var idømt ubetinget fængselsstraf for efter forudgående aftale og i forening at have begået tricktyveri af en taske og forsøg herpå. Højesteret tiltrådte, at T1 og T2's kriminalitet var udtryk for en adfærd, som udgjorde en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berørte en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led. Da T1 og T2 ikke havde nogen tilknytning til Danmark, kunne udvisning med indrejseforbud i 5 år ikke anses for stridende mod proportionalitetsprincippet i opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1. Højesteret stadfæstede derfor dommen.

2010:**Voldtægt****UfR.2010.1988H**

4 mænd, T1-T4, blev fundet skyldige i voldtægt ved i forening og efter forudgående aftale at have tiltvunget sig samleje og anden kønslig omgang end samleje med en 14-årig pige, som de havde mødt på en markedsplads, og som de havde ført ca. 500 meter til et tennisanlæg, hvor de havde presset hende ned på en træbom og fastholdt hende under voldtægten. T1, T2 og T4, der på gerningstidspunktet var 19 år, 21 år og 18 år, blev ved byret og landsret idømt fængsel i 2 år og 9 måneder, mens T3, der på gerningstidspunktet var 16 år, blev idømt fængsel i 2 år og 6 måneder. Højesteret forhøjede straffen for T3 til fængsel i 3 år og straffen for de øvrige tiltalte til fængsel i 3 år og 6 måneder. Højesteret udtalte herved, at der var tale om voldtægt begået af de fire tiltalte i forening mod en 14-årig pige, og at straffen i et sådant tilfælde som udgangspunkt måtte fastsættes til fængsel i 3 år og 6 måneder. Der forelå ikke omstændigheder, der kunne begrunde, at dette udgangspunkt blev fraveget (dissens). Alle de tiltalte, der var irakiske statsborgere og havde opholdt sig i Danmark mellem 3 og 6 år, blev udvist for bestandig.

2011:**Euforiserende stoffer****UfR.2012.225H**

Tre udenlandske statsborgere var dømt for bl.a. grov narkotikakriminalitet efter straffelovens § 191. T1, en 20-årig armensk statsborger, var i landsretten idømt fængsel i 4 år og 6 måneder og var udvist betinget med en prøvetid på 2 år. Højesteret fandt ikke grundlag for udvisning af T1, der var kommet til Danmark som 8-årig i 1999, som har familie her i landet, og som har gået i skole her, men som har en begrænset tilknytning til Armenien. Højesteret tiltrådte landsrettens bestemmelse om betinget udvisning med en prøvetid på 2 år. T2, en 21-årig bosnisk statsborger, var idømt fængsel i 3 år og 6 måneder og var i landsretten frifundet for anklagemyndighedens påstand om udvisning. Højesteret fandt heller ikke grundlag for udvisning af T2, der var kommet til Danmark som 3-årig i 1993. Han har familie her i landet, har gået i skole her og har en begrænset tilknytning til Bosnien. Højesteret fandt dog under hensyn til kriminalitetens alvor, at T2 burde advares ved en betinget udvisning mod at begå ny kriminalitet og bestemte derfor, at T2 skal udvises betinget. T3, en 41-årig statsløs palæstinenser født i Libanon, var i landsretten idømt 6 års fængsel samt betinget udvisning. Han var indrejst i Danmark som 23-årig i 1993. Han er gift med en dansk statsborger, der stammer fra Libanon, og som er indrejst i Danmark som barn, og de har otte børn, der ligeledes er danske statsborgere. Højesteret udtalte, at T3 har haft en central og ledende rolle i udøvelsen af vedvarende, organiseret og grov narkotikakriminalitet, og fandt derfor, at T3 uanset hensynet til hans ægtefælle og børn her i landet skal udvises af Danmark for bestandig.

Ulovligt ophold, ulovligt arbejde samt personelfalsk**UfR.2011.2014H**

T, der var ghanesisk statsborger og havde indgået ægteskab med en i Danmark boende polsk kvinde, K, ved en vielse i Ghana uden T's tilstedeværelse, var ved byret og landsret fundet skyldig i ulovligt ophold, ulovligt arbejde samt anvendelse af en anden persons id-kort. Landsretten havde nedsat den ved byretten idømte straf på 60 dages ubetinget fængsel til 40 dages ubetinget fængsel. I såvel byret som landsret var T blevet udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år. For Højesteret nedlagde T påstand om frifindelse for udvisning og i øvrigt stadfæstelse, mens anklagemyndigheden påstod skærpelse af straf-

fen og i øvrigt stadfæstelse. Højesteret fandt, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at skærpe den fastsatte straf. Højesteret udtalte, at uanset om ægteskabet mellem T og K anerkendtes som gyldigt, var hverken udlændingelovens § 26, stk. 1, EMRK artikel 8 eller reglerne i direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet) til hinder for, at T blev udvist med indrejseforbud i 6 år. Højesteret lagde herved vægt på, at T's kriminalitet var af en art, som talte for, at T skulle udvises, og at den adfærd, der var kommet til udtryk gennem hans kriminalitet, udgjorde en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berørte en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led. Endvidere lagde Højesteret vægt på, at udvisning med indrejseforbud i 6 år ikke kunne anses for at være uproportional, jf. herved direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, og artikel 28, stk. 1. T's tilknytning til det danske samfund, herunder arbejdsmarkedet, var etableret på ulovligt grundlag og byggede på dokumenter, som vedrørte en anden person. T og K havde endvidere ikke boet sammen, da T blev anholdt, og K måtte i hvert fald fra tidspunktet for vielsen i Ghana have været bekendt med, at T opholdt sig og arbejdede ulovligt i Danmark under en anden persons identitet. Højesteret, der ikke fandt anledning til at tage stilling til spørgsmålet om gyldigheden af ægteskabet, stadfæstede herefter landsrettens dom.

Udlændingelovens § 50 a(sag om ophævelse af udvisning)

UfR.2011.2358H

A, der var iransk statsborger, var i 2001 dømt til anbringelse på hospital for sindslidende for drab og usømmelig omgang med lig og udvist af Danmark for bestandig. I 2007 blev foranstaltningen ændret til behandling på psykiatrisk hospital, og i 2008 blev A udskrevet til egen bolig. Byretten afslog ved kendelser af 22. januar 2010 A's anmodning om ophævelse af den idømte foranstaltning og A's anmodning om ophævelse af udvisningen. Kendelserne blev af A kæret til landsretten, der stadfæstede byrettens afgørelser. A kunne efter udlændingelovens § 31 ikke aktuelt udsendes til Iran, og den 10. november 2010 afslog Flygtningenævnet at meddele A opholdstilladelse i Danmark på grund af alvoren af den begåede kriminalitet. A kærede kendelsen om ikke at ophæve udvisningen til Højesteret, idet han anførte bl.a., at en udsendelse af ham til Iran vil medføre afbrydelse af hans psykiatriske behandling, og at hans helbredstilstand taler afgørende mod udsendelse, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2. Højesteret udtalte, at A befinder sig i Danmark på tålt ophold, og at der efter det oplyste ikke kan forventes ændringer i udsendelsesmulighederne i forhold til Iran inden for en overskuelig fremtid. Under disse omstændigheder har A, hvis iværksættelse af udvisningen senere bliver aktuel, krav på en fornyet prøvelse efter udlændingelovens § 50 af, om udvisningen skal ophæves. A's aktuelle helbredsmæssige forhold og de aktuelle muligheder for behandling i Iran kan derfor ikke tillægges afgørende betydning ved den prøvelse, der på nuværende tidspunkt skal foretages efter udlændingelovens § 50 a, stk. 2, men må indgå i den vurdering, som i givet fald til sin tid skal foretages efter § 50. Efter det anførte taler A's helbredsmæssige tilstand ikke på nuværende tidspunkt afgørende mod opretholdelse af udvisningen.

2012:

Euforiserende stoffer

UfR.2013.525H

T, der var norsk statsborger, var dømt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer ved at have indført 25 kg khat fra England til Danmark med henblik på videreoverdragelse. Ankesagen for landsretten var gennemført, uden at T havde været til stede. Højesteret udtalte, at T var blevet underrettet om hovedforhandlingen i landsretten med almindeligt brev sendt til den adresse, som T havde oplyst i forbindelse med domsafsigelsen i byretten. Meddelelsen om anke var derfor behørig. Det var heller ikke en fejl, at landsretten i sine præmisser inddrog oplysninger, der stammede fra rapporten om anholdelse af T. T's påstand om hjemvisning blev herefter ikke taget til følge. Højesteret tiltrådte endvi-

dere, at straffen var fastsat til 14 dages fængsel. Endelig fandt Højesteret, at betingelserne for at udvise T var opfyldt. Højesteret lagde vægt på T's begrænsede tilknytning til Danmark, hvor han havde en 4-årig søn, som han ikke havde besøgt det sidste år, på kriminalitetens karakter og på, at T tidligere var straffet for lignende kriminalitet i Norge. Højesteret stadfæstede dermed landsrettens dom.

Ulovligt ophold og dokumentfalsk

UfR.2012.3399H

Den 32-årige irakiske statsborger T var idømt 50 dages fængsel for overtrædelse af ud-lændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, om ulovligt ophold og for to forhold af dokumentfalsk ved at anvende et falsk bulgarsk identitetskort, bl.a. over for statsforvaltningen i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse som EU-borger. Byretten traf bestemmelse om udvisning med indrejseforbud i 6 år, hvilket landsretten ændrede til en betinget udvisning. T var kommet til Danmark som 22-årig med sine forældre og søskende. Efter at T og familien havde fået afslag på opholdstilladelse i Danmark, var familien rejst tilbage til Irak, mens T var blevet her i landet uden opholdstilladelse. T havde under sit ulovlige ophold etableret et forhold til den herboende rumænske statsborger A. Parret havde et fællesbarn, B, der på tidspunktet for Højesterets dom var ca. 1½ år, og A var gravid med endnu et fælles barn. T og A havde indgået et muslimsk ægteskab, som ikke var gyldigt i Danmark, hvorfor Højesteret fandt, at T ikke var omfattet af opholdsdirektivets artikel 3, stk. 1, jf. artikel 2, nr. 2, litra a). T var ikke i kraft af at være far til B omfattet af direktivets artikel 3, stk. 1, jf. artikel 2, nr. 2, litra d), da forsørgelseskravet ikke var opfyldt. Højesteret bemærkede, at efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 2, stk. 3, sidestilles fælles bopæl i et fast samlivsforhold af længere varighed med ægteskab, men T havde ikke dokumenteret, at han efter EU-opholdsbekendtgørelsen havde ret til ophold i Danmark. Selv om T måtte kunne dokumentere, at han opfyldte betingelserne for opholdstilladelse efter EU-opholdsbekendtgørelsen, fandt Højesteret, at kriminaliteten var af en sådan art, at den udgjorde en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berørte en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led. Højesteret fandt, at hverken efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 eller reglerne i opholdsdirektivet ville udvisning af T være uproportionalt i forhold til den begåede kriminalitet. Højesteret lagde herved vægt på bl.a., at T's tilknytning til det danske samfund alene var etableret på ulovligt grundlag og til dels byggede på brug af falske dokumenter, og at T ikke havde lovligt ophold i Danmark, da forholdet til A blev etableret, hvilket A var bekendt med. Højesteret stadfæstede derfor byrettens bestemmelse om udvisning med indrejseforbud i 6 år.

Forsøg på terrorisme

UfR.2012.2562H

T havde i januar 2010 forsøgt at dræbe en af tegnerne bag Muhammed-tegningerne bragt i Jyllands-Posten i 2005. T trængte bevæbnet med en økse og en kniv ind i tegnerens hjem, men drabsforsøget mislykkedes, da tegneren låste sig inde i et sikret rum, hvor T ikke kunne opbryde døren. Højesteret udtalte, at drab på tegneren for at have tegnet en af Muhammed-tegningerne i den situation, som forelå, måtte anses som terrorisme, og tiltrådte derfor, at drabsforsøget var henført under straffelovens § 114, stk. 1, nr. 1, som forsøg på terrorisme. Højesteret fandt endvidere ikke grundlag for at ændre den af landsretten fastsatte straf på fængsel i 10 år. Den begåede kriminalitet var af en sådan grovhed og karakter, at der - uanset navnlig hensynet til T's ægtefælle og fire mindreårige børn her i landet - ikke forelå forhold, som afgørende talte imod udvisning, og udvisning kunne ikke anses for stridende mod Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Der var derfor ikke grundlag for at gøre udvisningen betinget. Højesteret stadfæstede herved landsrettens dom.

5.3 Betinget udvisning

2011:

Euforiserende stoffer

UfR.2012.225H

Tre udenlandske statsborgere var dømt for bl.a. grov narkotikakriminalitet efter straffelovens § 191. T1, en 20-årig armensk statsborger, var i landsretten idømt fængsel i 4 år og 6 måneder og var udvist betinget med en prøvetid på 2 år. Højesteret fandt ikke grundlag for udvisning af T1, der var kommet til Danmark som 8-årig i 1999, som har familie her i landet, og som har gået i skole her, men som har en begrænset tilknytning til Armenien. Højesteret tiltrådte landsrettens bestemmelse om betinget udvisning med en prøvetid på 2 år. T2, en 21-årig bosnisk statsborger, var idømt fængsel i 3 år og 6 måneder og var i landsretten frifundet for anklagemyndighedens påstand om udvisning. Højesteret fandt heller ikke grundlag for udvisning af T2, der var kommet til Danmark som 3-årig i 1993. Han har familie her i landet, har gået i skole her og har en begrænset tilknytning til Bosnien. Højesteret fandt dog under hensyn til kriminalitetens alvor, at T2 burde advares ved en betinget udvisning mod at begå ny kriminalitet, og bestemte derfor, at T2 skal udvises betinget. T3, en 41-årig statsløs palæstinenser født i Libanon, var i landsretten idømt 6 års fængsel samt betinget udvisning.. Han var indrejst i Danmark som 23-årig i 1993. Han er gift med en dansk statsborger, der stammer fra Libanon, og som er indrejst i Danmark som barn, og de har otte børn, der ligeledes er danske statsborgere. Højesteret udtalte, at T3 har haft en central og ledende rolle i udøvelsen af vedvarende, organiseret og grov narkotikakriminalitet, og fandt derfor, at T3 uanset hensynet til hans ægtefælle og børn her i landet skal udvises af Danmark for bestandig.

Røveri

UfR.2011.3194H

Den polske statsborger T blev dømt for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, begået på Københavns Hovedbanegård, idet han havde grebet fat i en person, F, som T2 havde taget en mobiltelefon fra. T var på gerningstidspunktet 22 år. Byretten idømte T en betinget straf på fængsel i 3 måneder, og T blev udvist af Danmark med indrejseforbud i 4 år. Landsretten stadfæstede dommen med den ændring, at fængselsstraffen blev gjort ubetinget. Højesteret udtalte, at det var T2, der tog mobiltelefonen ud af hånden på F og kom i klammeri med denne, hvorefter T kom til og ganske kortvarigt greb fat i F bagfra. Der var ingen oplysninger i sagen, der pegede i retning af, at forholdet var planlagt. På denne baggrund tiltrådte Højesteret, at straffen var fastsat til fængsel i 3 måneder. Under hensyn til T's begrænsede og tilfældighedsprægede deltagelse i røveriet samt under hensyn til, at T ikke tidligere var straffet og i øvrigt havde gode personlige forhold, fandt Højesteret, at straffen kunne gøres betinget. Om udvisningsspørgsmålet udtalte Højesteret, at T på gerningstidspunktet havde boet i Danmark gennem flere år og havde haft arbejde i størstedelen af tiden. T's forældre boede i Danmark, mens han ikke længere havde nære familiemedlemmer i Polen, bortset fra en morbror. På den baggrund og efter karakteren af den begåede kriminalitet fandt Højesteret efter en samlet afvejning ikke grundlag for at udvise T ubetinget, men idømte T en betinget udvisning i medfør af udlændingelovens § 24 b.

Vold

UfR.2011.1027H

Ved dom af 11. januar 2008 blev T, der var irakisk statsborger og indrejst i Danmark som 7-årig i 2000, fundet skyldig i fire røverier, vold efter straffelovens § 244 og trusler mod et

vidne. Alle forhold blev begået, da T var 15 år. Straffen blev fastsat til fængsel i 1 år og 6 måneder, og T blev betinget udvist af Danmark. Den 15. august 2008 blev T prøveløsladt med en reststraf på fængsel i 184 dage. Den 25. januar 2010 forøvede T, der da var blevet 17 år, vold omfattende af straffelovens § 244 mod en person, som han tilfældigt traf på gaden. For dette forhold blev T ved landsretten straffet med fængsel i 9 måneder, hvori reststraffen på 184 dage indgik, ligesom han blev udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år. For Højesteret drejede sagen sig alene om spørgsmålet om udvisning. Højesteret bemærkede, at det beroede på en proportionalitetsbedømmelse, om udvisning skulle ske. I denne indgik med betydelig vægt de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til en samlet bedømmelse af karakteren og alvoren af den tidligere og af den nu begåede kriminalitet. Højesteret bemærkede, at det nye forhold var begået knap 1½ år efter prøveløsladelsen og havde en anden karakter end de tidligere forhold, idet der var tale om et enkeltstående forhold opstået lidt tilfældigt uden noget element af planlægning. Ved proportionalitetsbedømmelsen måtte det endvidere tillægges betydelig vægt, at der var tale om kriminalitet, som T begik, før han fyldte 18 år. I proportionalitetsbedømmelsen indgik desuden, hvor stor en del af livet T havde opholdt sig i Danmark, og styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til Danmark og Irak. Efter en samlet bedømmelse fandt Højesteret, at T's tilknytning til Danmark var så stærk, at udvisning på grund af hans hidtidige kriminalitet ville være særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1. Højesteret henviste i den forbindelse også til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og til en konkret afgørelse fra Menneskerettighedsdomstolen. T blev derfor frifundet for påstanden om udvisning. Højesteret fandt imidlertid, at der var en sådan sammenhæng mellem det nu begåede og de tidligere forhold, at T på ny burde idømmes betinget udvisning, således at han fortsat var advaret mod igen at komme ind på en kurs hen imod vedvarende kriminel adfærd.

6 Udlændingelovens bestemmelser om administrativ udvisning

6.1 Reglernes opbygning

Afgørelser om udvisning kan i visse tilfælde ske ved administrativ beslutning. Reglerne herom er indeholdt i udlændingelovens §§ 25-25 c.

Beslutning om administrativ udvisning træffes – når bortses fra afgørelser om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1, der træffes af Justitsministeriet – af Udlændingestyrelsen som 1. instans med klageadgang til Udlændingenævnet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2, § 52 b, stk. 1, nr. 6, og § 52 b, stk. 2, nr. 4. For perioden fra den 1. januar 2009 til den 2. oktober 2011 var Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration klagemyndighed i forhold til Udlændingestyrelsens afgørelser om udvisning, og i perioden fra den 3. oktober 2011 til den 31. december 2012 henhørte kompetencen under Justitsministeriet. Siden den 1. januar 2013 har Udlændingenævnet været klageinstans for så vidt angår administrative udvisninger, når der bortses fra afgørelser om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1.

Udlændingelovens regler om udvisning ved administrativ beslutning er opbygget således, at der i udlændingelovens §§ 25-25 b er opstillet en række betingelser for, i hvilke situationer udvisning kan ske ved administrativ beslutning, mens udlændingelovens §§ 26 og 26 a indeholder regler om de hensyn, der skal inddrages ved afgørelsen om udvisning, når betingelserne for udvisning er opfyldt.

De for perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012 gældende regler er angivet i bilag 1.

6.2 Reglernes indhold

Udvisning ved administrativ beslutning kan ske, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingelovens § 25.

Har udlændingen ikke haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvisning ved administrativ beslutning endvidere ske, hvis

- udlændingen uden for de tilfælde, hvor der kan blive tale om udvisning ved dom, jf. lovens §§ 22-24, er dømt for berigelseskriminalitet, indsmugling i strid med toldlovens bestemmelser, voldelig eller truende adfærd over for personale eller beboere på et asylcenter, vold mod personer i offentlig tjeneste, vold, fremsættelse af trusler om at foretage strafbar handling eller overtrædelse af lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1,
- udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger særlig bestyrket mistanke herom, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 2,
- der er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 1 (gælder ikke udlændinge omfattet af EU-reglerne om indrejse og ophold),
- udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 2 (gælder ikke udlændinge omfattet af EU-reglerne om indrejse og ophold), eller
- andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3.

Udvisning ved administrativ beslutning kan herudover ske, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse, jf. udlændingelovens § 25 b.

Ved lov nr. 248 af 30. marts 2011, der trådte i kraft den 1. april 2011, blev 25 b opdelt i et stk. 1 og et stk. 2. Efter udlændingelovens § 25 b, stk. 1, kan en udlænding udvises, hvis den pågældende opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse, og efter bestemmelsens stk. 2 skal en udlænding, der ikke er EU-borger, og som er pålagt at udrejse af lan-

det straks, eller som ikke udrejser i overensstemmelse med en allerede meddelt udrejsefrist, udvises, medmindre ganske særlige grunde taler herimod.

Ved lov nr. 418 af 12. maj 2012, der trådte i kraft den 15. maj 2012, overgik kompetencen til at træffe afgørelse om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 b, stk. 2, til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering i sager, hvor Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har pålagt udlændingen at udrejse straks, eller hvor udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2.

Ved samme lovændring overgik kompetencen til at behandle klager over Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings afgørelser på dette område til Beskæftigelsesministeriet, jf. den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 46 a, stk. 2. Den 1. januar 2013 overgik kompetencen som nævnt til Udlændingenævnet.

Afgørelser om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 b, stk. 2, der er truffet af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering eller Beskæftigelsesministeriet, indgår i det statistiske materiale.

Er grundbetingelserne opfyldt, skal udlændingemyndighederne i forbindelse med en afgørelse om udvisning inddrage en række hensyn, der er opregnet i udlændingelovens §§ 26 og 26 a. Der henvises herom til afsnit 4.2 ovenfor.

6.3 Varigheden af indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, medfører en afgørelse om udvisning, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet. Der fastsættes således i forbindelse med afgørelsen om udvisning et indrejseforbud. Indrejseforbuddet, der kan tidsbegrænses, regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning i medfør af udlændingelovens § 25 for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b meddeles for så vidt angår perioden fra den 1. januar 2009 til den 30. juni 2009 for 1 år og for så vidt angår perioden fra og med 1. juli 2009 for 2 år.

Ved lov nr. 248 af 30. marts 2011, der trådte i kraft den 1. april 2011, blev der indsat et nyt 4. pkt. i udlændingelovens § 32, stk. 4, hvorefter et indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 b kan meddeles for 5 år, når udlændingen er tredjelandsstatsborger og er indrejst i strid med et indrejseforbud, der tidligere er meddelt i forbindelse med udvisning efter § 25 b. Der ses ikke at være eksempler på sager, hvor Udlændingestyrelsen eller Justitsministeriet har meddelt indrejseforbud i 5 år efter denne bestemmelse.

Herudover er der efter udlændingelovens § 51 mulighed for administrativt at meddele indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1-4, når strafforfølgingen i en straffesag mod en udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, overføres til et andet land, såfremt strafforfølgingen angår en lovovertrædelse, der efter de i udlændingelovens § 49, stk. 1, nævnte betingelser kan medføre udvisning. Udlændingelovens § 49, stk. 1, vedrører udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24 og 24 c. Frifindes udlændingen efterfølgende, ophæves udvisningen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4 om længden af indrejseforbud.

7 Statistik vedrørende udvisning ved administrativ beslutning

7.1 Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af Udlændingestyrelsen

Udtræk fra udlændingeregisteret viser, at Udlændingestyrelsen

- i **2009** har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 432 personer, hvor der ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage af afgørelsen,
- i **2010** har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 768 personer, hvor der ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage af afgørelsen,
- i **2011** har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 939 personer, hvor der ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage af afgørelsen, og
- i **2012** har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 1.261 personer, hvor der ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage af afgørelsen.

Afgørelserne fordeler sig på udlændingelovens enkelte bestemmelser om udvisning ved administrativ beslutning som følger:

Bestemmelser i udlændingeloven	Antal personer i 2009	Antal personer i 2010	Antal personer i 2011	Antal personer i 2012
§ 25 a, stk. 1, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af mindre alvorlig berigelseskriminalitet mv.)	148	303	308	330
§ 25 a, stk. 1, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af mindre alvorlig narkotikakriminalitet)	15	13	25	16
§ 25 a, stk. 2, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge	120	176	177	287

af ulovligt ophold eller arbejde)				
§ 25 a, stk. 2, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af manglende midler til underhold her i landet og til hjemreisen)	10	28	40	38
§ 25 a, stk. 2, nr. 3 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af andre hensyn til den offentlige orden mv.)	6	45	31	10
§ 25 b (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. marts 2011)	133	202	78	0
§ 25 b, stk. 1 (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet fra og med den 1. april 2011)	0	0	129	257
§ 25 b, stk. 2 (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet fra og med den 1. april 2011)	0	0	151	321
§ 51 (overførsel af strafforfølgning for forhold omfattet af §§ 22-25 b til udlandet)	0	1	0	2
I alt	432	768	939	1.261

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering traf i 2012 afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 8 personer. Ingen af disse afgørelser er pr. 13. maj 2013 påklaget til Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings daværende klageinstans, Beskæftigelsesministeriet. Disse 8 afgørelser er alle truffet i henhold til udlændingelovens § 25 b, stk. 2.

7.2 Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet/Justitsministeriet

Udtræk fra udlændingeregisteret viser, at Integrationsministeriet i **2009** har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 45 personer.

I **2010** har Integrationsministeriet truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 73 personer.

I **2011** har Integrationsministeriet/Justitsministeriet truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 38 personer.

I **2012** har Justitsministeriet truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 86 personer.

Afgørelserne fordeler sig på udlændingelovens enkelte bestemmelser om udvisning ved administrativ beslutning som følger:

Bestemmelser i udlændingeloven	Antal personer i 2009	Antal personer i 2010	Antal personer i 2011	Antal personer i 2012
§ 25 a, stk. 1, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af mindre alvorlig berigelseskriminalitet mv.)	10	14	6	14
§ 25 a, stk. 1, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af mindre alvorlig narkotikakriminalitet)	0	2	3	1
§ 25 a, stk. 2, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af ulovligt ophold eller arbejde)	9	8	3	32
§ 25 a, stk. 2, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af manglende midler til underhold her i landet og til hjemreisen)	1	1	3	2
§ 25 a, stk. 2, nr. 3 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af andre hensyn til den offentlige orden mv.)	0	1	4	0
§ 25 b (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet i perioden 1. januar 2009 til 31. marts 2011)	25	47	15	1

§ 25 b, stk. 1 (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet fra og med 1. april 2011)	0	0	3	17
§ 25 b, stk. 2 (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet fra og med 1. april 2011)	0	0	1	19
§ 51 (overførsel af strafforfølgning for forhold omfattet af § 22-25 b, til udlandet)	0	0	0	0
I alt	45	73	38	86

Udlændingestyrelsen har i **2009** truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 44 personer, hvor Udlændingestyrelsens afgørelse pr. 13. maj 2013 var påklaget.

Udlændingestyrelsen har i **2010** truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 97 personer, hvor Udlændingestyrelsens afgørelse pr. 13. maj 2013 var påklaget.

Udlændingestyrelsen har i **2011** truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 92 personer, hvor Udlændingestyrelsens afgørelse pr. 13. maj 2013 var påklaget.

Udlændingestyrelsen har i **2012** truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 110 personer, hvor Udlændingestyrelsens afgørelse pr. 13. maj 2013 var påklaget.

8 Højesteretspraksis – administrative udvisninger

Efter udlændingelovens § 52, stk. 1, nr. 3 og 4, kan endelige administrative afgørelser om udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b af udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, samt endelige administrative afgørelser om udvisning efter udlændingelovens § 25 a af andre nordiske statsborgere, der har fast bopæl her i landet, indbringes for domstolene.

I et enkelt tilfælde i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012 har spørgsmålet om udvisning ved administrativ beslutning været indbragt for Højesteret (sket med Procesbevillingsnævnets tilladelse). Om Højesterets afgørelse, der er truffet den 21. marts 2012, henvises til afsnit 8.1 nedenfor. Afgørelsen har været refereret i Ugeskrift for Retsvæsen (UfR).

8.1 Ophævelse af udvisning

2012:

UfR.2012.2072H

En rumænsk statsborger A var ved sin anholdelse i København i besiddelse af en springkniv, og overtrædelsen af våbenloven blev afgjort med A's udenretlige vedtagelse af en nedsat bøde på 200 kr., idet A ikke var i besiddelse af et større beløb. Udlændingesservice traf med henvisning til overtrædelsen beslutning om udvisning af A i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, med indrejseforbud i 2 år, idet Udlændingesservice bemærkede, at A's oplysninger om, at han havde købt kniven af en person på gaden ved hotellet, hvor han boede, at han skulle bruge den til at lave mad, og at han aldrig ville have købt den, hvis han havde kendt den danske våbenlov, ikke kunne føre til undladelse af udvisning. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration tiltrådte afgørelsen om udvisning og bemærkede, at det var indgået ved afgørelsen, at A efter det oplyste havde købt springkniven til brug for madlavning, og at kniven ikke havde været anvendt til kriminalitet. Byret og landsret ophævede bestemmelsen om udvisning med henvisning til, at udvisningsspørgsmålet måtte afgøres på grundlag af A's forklaring om, at han brugte kniven til madlavning, og at A således ikke udgjorde en sådan reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, at betingelserne for udvisning var opfyldt. Højesteret udtalte, at sagen angår udvisning på grund af strafbart forhold, og at udlændingemyndighederne ved afgørelsen om udvisning må være bundet af det, som er lagt til grund under straffesagen. Højesteret stadfæstede herefter byrettens og landsrettens kendelse i henhold til grundene.

9 Udlændingelovens bestemmelser om udsendelse af udviste udlændinge

9.1 Udrejsepligt

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, medfører en afgørelse om udvisning blandt andet, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder.

Efter udlændingelovens § 30, stk. 1, skal en udlænding, der efter reglerne i blandt andet udlændingelovens kapitel 4 om udvisning ikke har ret til at opholde sig her i landet, udrejse af landet. En udvist udlænding har således pligt til at udrejse af landet.

Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet efter udlændingelovens § 30, stk. 2, omsorg for udrejsen.

9.2 Udrejsefrist

Pligten for en udvist udlænding til at udrejse af landet indtræder på det tidspunkt, hvor udrejsefristen udløber.

Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks, jf. udlændingelovens § 33, stk. 9. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

Er udvisning sket ved administrativ beslutning efter udlændingelovens §§ 25, 25 a eller 25 b, skal afgørelsen om udvisning indeholde en frist for udrejse, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1, 1. pkt.

Udrejsefristen må bortset fra i påtrængende tilfælde ikke være kortere end 7 dage eller, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, hvis udlændingen er omfattet af reglerne i udlændingelovens § 2, stk. 4 (EU-reglerne), eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse, 1 måned, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 4. pkt. Normalt anses en udvisning for et påtrængende tilfælde, hvorfor udrejsefristen i sådanne sager som udgangspunkt fastsættes til straks. Dette udgangspunkt fraviges alene i helt særlige tilfælde, f.eks. ved alvorlig sygdom hos den udvistes nære familie. Herudover kan udgangspunktet fraviges, såfremt den udviste udlænding er gravid, idet en gravid udlænding som meget klart udgangspunkt ikke kan pålægges at udrejse inden for 2 måneder forud for den forventede terminsdato og inden for 2 måneder efter barnets fødsel.

Påklages en afgørelse om administrativ udvisning inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse eller registreringsbevis her i landet eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, jf. udlændingelovens § 33, stk. 3.

9.3 Retlige betingelser for udsendelse

Det fremgår af udlændingelovens § 31, stk. 1, at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Bestemmelsen gælder i forhold til alle udlændinge, og ved anvendelse af bestemmelsen skal Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis på området efterleves. En udlænding, der er udvist ved endelig dom eller administrativ beslutning, og som har en ansøgning om asyl under behandling, kan således ikke udsendes, før asylsagen er endeligt afgjort. Meddeles udlændingen efterfølgende opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, bortfalder det meddelte indrejseforbud, jf. lovens § 32, stk. 6.

Af udlændingelovens § 31, stk. 2, fremgår det, at en udlænding, der er omfattet af udlændingelovens 7, stk. 1, ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionens artikel 1 A nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

Er udlændingen udvist ved dom, og har udlændingen haft opholdstilladelse som flygtning, skal Udlændingestyrelsen forud for udsendelsen træffe afgørelse om, hvorvidt udlændin-

gen kan udsendes, jf. udlændingelovens § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen, jf. udlændingelovens § 49 a. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af asyl.

Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse efter udlændingelovens § 49 a om, at udsendelse ikke vil være i strid med udlændingelovens § 31, anses afgørelsen automatisk for påklaget til Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2. Klagen tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

For en nærmere gennemgang af udlændingelovens bestemmelser om flygtninge, henvises der til Flygtningenævnets formandskabs 20. beretning (2011).

9.4 Den praktiske udsendelse af udviste udlændinge

Politiet planlægger og forestår den praktiske gennemførelse af de enkelte udrejser. Rigspolitiet arbejder med fire kategorier af udrejser: Ledsaget udrejse, påset udrejse, skønnet udrejse og "selv udrejst".

Ledsaget udrejse omfatter de tilfælde, hvor politipersonale ledsager udlændingen ud af landet – typisk med fly – enten helt til hjemlandet eller til et andet land, hvor den pågældende har ret til at opholde sig, eller til en transitdestination. Udsendelsen vil typisk være tvangsmæssig, men kan også være frivillig, således at ledsagelsen er begrundet i et ønske fra udlændingen, flyselskabet eller et eventuelt transitland.

Påset udrejse omfatter de tilfælde, hvor politipersonale påser udrejsen af landet, f.eks. ombordstigning i et fly eller på et skib.

Skønnet udrejse omfatter de situationer, hvor der hverken er tale om ledsaget eller påset udrejse, men hvor udlændingen ikke kan træffes på indlogeringsstedet af politiet eller meldes forsvundet, således at udlændingens opholdssted er ukendt for myndighederne. Udlændingen efterlyses i Det Centrale Kriminalregister.

"Selv udrejst" omfatter de tilfælde, hvor der er tilvejebragt sikre oplysninger om, at udlændingen er udrejst.

10 Statistik vedrørende udsendelse af udviste udlændinge

Det fremgår af udtræk fra udlændingeregisteret, at i alt 1.061 af de 1.197 personer, der er udvist ved endelig dom i **2009**, er registreret som udrejst af Danmark pr. 6. maj 2013.

Af de i alt 1.050 personer, der i **2010** er udvist ved endelig dom, er 896 registreret som udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

Af de i alt 1.019 personer, der i **2011** er udvist ved endelig dom, er 758 registreret som udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

Af de i alt 1.379 personer, der i **2012** er udvist ved endelig dom, er 878 registreret som udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

Der er en række faktorer, som kan have betydning for, at et antal udlændinge, der er udvist ved dom, endnu ikke er udrejst.

Langt den væsentligste årsag til manglende udrejse er, at udlændingen enten fortsat afsoner eller afventer at afsoner den idømte straf eller den foranstaltning, der træder i stedet for almindelig afsoning.

Herudover kan den manglende udrejse i nogle tilfælde skyldes, at udlændingen er forsvundet efter afsigelsen af endelig dom om udvisning, ligesom udlændingen i nogle tilfælde er varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens §§ 35 og 36 med henblik på fuldbyrdelse af udsendelsen. Endvidere kan den manglende udrejse i nogle tilfælde skyldes, at der er udsendelseshindringer i forhold til hjemlandet, eller at udlændingen i nogle tilfælde har en asylretlig sag under behandling hos udlændingemyndighederne. Endelig kan den manglende udrejse i nogle tilfælde skyldes, at udlændingen efterfølgende er blevet meddelt opholdstilladelse, jf. herom afsnit 13.1 nedenfor.

De involverede myndigheder foretager i alle tilfælde, hvor en udlænding er udvist af landet, løbende opfølgning og eventuelt sagsbehandling vedrørende de sager, hvor udrejse endnu ikke har fundet sted.

Det fremgår af udtræk fra udlændingeregisteret, at 385 af de 432 personer, der i **2009** er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingestyrelsen, og hvor der ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage, og at 41 af de 45 personer, der i samme periode er udvist ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet, er registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

I alt er således 426 ud af de 477 personer, der i 2009 er udvist ved administrativ beslutning truffet af udlændingemyndighederne, registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

641 af de 768 personer, der i **2010** er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingestyrelsen, og hvor der ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage, og 58 af de 73 personer, der i samme periode er udvist ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet, er registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

I alt er således 699 ud af de 841 personer, der i 2010 er udvist ved administrativ beslutning truffet af udlændingemyndighederne, registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

638 af de 940 personer, der i **2011** er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingestyrelsen, og hvor der ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage, og 34 af de 38 personer, der i samme periode er udvist ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet/Justitsministeriet, er registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

I alt er således 680 ud af de 978 personer, der i 2011 er udvist ved administrativ beslutning truffet af udlændingemyndighederne, registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

708 af de 1.261 personer, der i **2012** er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingestyrelsen/Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, og hvor der ikke pr. 13. maj 2013 er sket påklage, og 66 af de 86 personer, der i samme periode er udvist ved administrativ beslutning truffet af Justitsministeriet, er registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

I alt er således 774 ud af de 1.347 personer, der i 2012 er udvist ved administrativ beslutning truffet af udlændingemyndighederne, registreret udrejst af Danmark pr. 13. maj 2013.

For så vidt angår de personer, der ikke er registreret udrejst efter at være udvist ved administrativ beslutning, er der en række faktorer, der kan have betydning for, at de ikke er udrejst eller er registreret udrejst.

Der er en række sager, hvor de pågældende udlændinge ikke er registreret som udrejst i udlændingeregisteret, men hvor de pågældende reelt er udrejst, idet de har forladt landet af egen drift, uden at Rigspolitiet eller Udlændingestyrelsen har fået besked herom. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke foretages systematisk udrejsekontrol i Danmark.

Den manglende udrejse kan endvidere blandt andet skyldes, at de pågældende har en ansøgning om asyl under behandling hos udlændingemyndighederne, eller at der er vanskeligheder med at udsende de udlændinge, der har fået endeligt afslag på asyl. Det er således i en række sager ikke praktisk muligt at udsende de pågældende. Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at Udlændingestyrelsen pr. 1. april 2011 kan træffe afgørelse om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 b, stk. 2, såfremt en udlænding, der har fået endeligt afslag på asyl, ikke medvirker til sin udsendelse, hvorfor antallet af udviste afviste asylansøgere er steget markant siden denne dato. Udlændingestyrelsen har således i 2011 og 2012 truffet afgørelse om administrativ udvisning af i alt 460 afviste asylansøgere efter denne bestemmelse.

Endelig skyldes den manglende udrejse i nogle tilfælde, at udlændingen efterfølgende er meddelt opholdstilladelse, jf. afsnit 13.2 nedenfor.

11 Udlændingelovens bestemmelser om ophævelse af udvisning for udviste udlændinge

11.1 Udlændingelovens § 50

Er en afgørelse om udvisning ved dom ikke iværksat, kan den udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. udlændingelovens § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklage-

myndighedens foranstaltning, jf. udlændingelovens § 50. Efter bemærkningerne til den omhandlede bestemmelse kan begæring herom kun fremsættes én gang, jf. lovforslag nr. 59 om ændring af udlændingeloven og straffeloven (Tidsubegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.), der blev fremsat den 16. april 1998 og vedtaget som lov nr. 473 af 1. juli 1998.

Begæring efter lovens § 50 kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, at udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Udlændingelovens § 50 som affattet ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 finder alene anvendelse på udlændinge, der første gang har fremsat begæring om udvisningens ophævelse den 3. juli 1998 eller senere.

11.2 Udlændingelovens § 50 a

Er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 1.

Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i udlændingelovens § 50 a, stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivningen fra hospital spørgsmålet om ophævelse af udvisning for retten, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen.

Træffer retten i disse tilfælde ikke bestemmelse om ophævelse af udvisningen, skal udvisningen effektueres, jf. udlændingelovens § 33, stk. 9, hvorefter udrejsefristen, der fastsættes til straks, regnes fra udskrivning fra hospital eller forvaring.

Udlændingelovens § 50 a, der blev indsat ved lov nr. 473 af 1. juli 1998, finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået den 3. juli 1998 eller senere.

11.3 Udlændingelovens § 50 b

Efter udlændingelovens § 50 b kan en udlænding omfattet af EU-reglerne få en afgørelse om udvisning prøvet ved domstolene, såfremt udvisningen ikke er iværksat 2 år efter afgørelsen. Denne indbringelse skal ske ex officio af anklagemyndigheden.

12 Statistik vedrørende ophævelse af udvisning for udviste udlændinge

12.1 Udlændingelovens § 50

I udlændingeregistret registreres alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50 vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom.

Der er i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012 i udlændingeregistret registreret 14 kendelser efter udlændingelovens § 50 vedrørende ophævelse af udvisningen af en udlænding, der er udvist ved dom.

I 3 af disse sager fandt retten, at der var sket sådanne ændringer i udlændingens forhold, at den idømte udvisning skulle ophæves.

Den første sag drejer sig om en afghansk mand, der indrejste i Danmark den 1. oktober 2009. Den pågældende blev ved Københavns Byrets dom af 20. oktober 2009 idømt 40 dages fængsel (heraf 20 dage betinget) for overtrædelse af straffelovens § 171, jf. § 172, stk. 2, samt udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år. Den pågældende blev efterfølgende meddelt afslag på asyl, humanitær opholdstilladelse og opholdstilladelse som uledsaget mindreårig. Ved kendelse af 20. juli 2012 ophævede Københavns Byret den idømte udvisning. Københavns Politi havde forud for sagens behandling indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen. Udlændingestyrelsen udtalte, at styrelsen under henvisning til kriminalitetens karakter og den idømte frihedsstraf sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn ikke kunne tiltræde, at anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud, idet den pågældende isoleret set opfyldte betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse som uledsaget mindreårig, såfremt den pågældende ikke allerede var idømt en udvisningsdom. Københavns Politi indhentede tillige en udtalelse fra Statsadvokaten for København og Bornholm, der udtalte, at der efter de nugældende retningslinjer ikke ville være rejst tiltalte efter straffelovens § 171, før der var taget stilling til asylsagen. Statsadvokaten tiltrådte herefter Københavns Politis indstilling om, at sagen blev indbragt for retten uden, at der blev protesteret mod ophævelse af udvisningen.

Den anden sag drejer sig om en srilankansk statsborger, der var indrejst i Danmark den 14. april 1989, og som var blevet meddelt asyl den 21. juli 1989. Den pågældende blev ved Vestre Landsrets dom af 13. november 2008 fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 2, og § 288, stk. 1, nr. 1, og idømt 4 år og 6 måneders fængsel samt udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig. Ved Aarhus Rets kendelse af 19. september 2011 blev udvisningen af 13. november 2008 opretholdt. Kendelsen blev efterfølgende kæret til Vestre Landsret, der ved kendelse af 16. juli 2012 ophævede udvisningen. Landsretten lagde til grund, at der siden Vestre Landsrets dom af 13. november 2008 var sket sådanne væsentlige ændringer i den pågældendes personlige forhold, at udvisningen skulle ophæves. Landsretten lagde særligt vægt på, at den pågældende fortsat var i et forhold med en herboende kvinde, med hvem han i februar 2012 havde fået et barn, og at denne kvinde til sagen havde forklaret, at hverken hun eller barnet ville følge med den pågældende, såfremt han blev udsendt til Sri Lanka.

Den tredje sag drejer sig om en etiopisk statsborger, som i 1994 var meddelt opholdstilladelse i Danmark som kvoteflygtning. Den pågældende blev ved dom af 8. juni 2006 straffet med fængsel i 2 år for forsøg på røveri og overtrædelse af våbenloven samt udvist af Danmark med indrejseforbud i 10 år. Flygtingenævnet traf i juni 2007 afgørelse om, at den pågældende ikke for tiden kunne udsendes tvangsmæssigt til Etiopien eller til et land, hvor den pågældende ikke var beskyttet mod videresendelse til Etiopien, jf. udlændingelovens § 31, stk. 2. Den pågældende havde siden sin prøveløsladelse i juni 2007 haft »tålt ophold« i Danmark. Udsendelsesbestræbelserne var sat i bero, og udsendelse kunne ikke ske foreløbig. Den pågældende fik i juli 2007 et barn med sin tidligere ægtefælle. Den pågældende havde genoptaget samlivet med sin tidligere ægtefælle og opholdt sig hos hende, i den udstrækning det var foreneligt med det »tålte ophold«. Barnet var i maj 2011 udsat for en alvorlig trafikulykke, og hendes prognose var ikke afklaret. Højesteret fandt på denne baggrund, at der siden afgørelsen om udvisning i 2006 var indtrådt så væsentlige ændringer i den pågældendes forhold, at udvisningen burde opheves i medfør af udlændingelovens § 50.

12.2 Udlændingelovens § 50 a

I udlændingeregistret eller EstherH registreres alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50 a vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom.

Der er i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012 i udlændingeregistret 10 kendelser efter udlændingelovens § 50 a vedrørende ophævelse af udvisningen af en udlænding, der er udvist ved dom.

I 3 af disse tilfælde fandt retten, at den pågældendes helbredsmæssige tilstand burde føre til, at den idømte udvisning skulle opheves.

Den første sag drejer sig om en iransk statsborger, der var indrejst i Danmark den 10. januar 1997. Den pågældende var blevet meddelt endeligt afslag på asyl og humanitær opholdstilladelse i Danmark og blev ved Københavns Byrets dom af 9. december 1999 dømt til psykiatrisk behandling på hospital for sindslidende for overtrædelse af straffelovens § 244 samt udvist af Danmark med indrejseforbud i 3 år. Ved Københavns Byrets kendelse af 16. maj 2011 blev udvisningen af 9. december 1999 ophævet. Byretten lagde i sin kendelse til grund, at den pågældende var skizofren med et vedvarende behandlingsbehov, samt at der var en vis risiko for nye forhold af kriminalitet, såfremt det aktuelle behandlingsforløb blev afbrudt. Byretten lagde herefter til grund, at det måtte stå hen i det uvisse, om den pågældende i sin situation ved udsendelse til Iran har reel mulighed for relevant psykiatrisk behandling. Det bemærkes at den pågældende tillige ved Hillerød Rets dom af 10. november 2010 blev dømt til ambulans behandling ved psykiatrisk afdeling samt udvist med indrejseforbud i 5 år. Denne udvisning er ikke efterfølgende blevet ophævet, og den pågældende er efter det oplyste efterfølgende, den 19. november 2011, udrejst frivilligt til Iran.

Den anden sag vedrører en ugandisk statsborger, der var indrejst i Danmark den 25. juli 1994, hvorefter han blev meddelt opholdstilladelse på baggrund af sin herboende mor. Den pågældende blev ved Helsingør rets dom af 30. september 2011 fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1, og § 288, stk. 1, nr. 1, og dømt til at undergive sig psykiatrisk behandling på psykiatrisk afdeling samt udvist af Danmark med indrejseforbud i 12 år. Ved Helsingør Rets kendelse af 9. marts 2012 blev udvisningen af 30. september 2011 ophævet. Retten lagde til grund, at den pågældende led af en psykisk lidelse, som han i længere tid havde været velbehandlet for, og at manglende behandling kunne indebære betydelig risiko for tilbagefald og ligeartet kriminalitet. Byretten lagde herefter til grund, at det reelt henstår som uvist, om den pågældende ved udsendelse til Uganda har reelt mulighed for relevant psykiatrisk behandling. Den 2. april 2012 stadfæstede Østre Landsrets byrettens kendelse om, at udvisningen skulle ophæves.

Den tredje sag drejer sig om en person, der var registreret som russisk statsborger, og som var blevet meddelt asyl i Danmark den 6. maj 1994. Den pågældende, der i 2000 var straffet for røverforsøg og overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, blev i 2006 idømt behandling på retspsykiatrisk afdeling efter straffelovens § 68 for overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 3, jf. stk. 1, og § 119, stk. 1 (forholdene, som var begået i 2005, drejede sig om henholdsvis en trusselsmail sendt til partiet Venstre og vold mod en sygeplejerske under behandlingen af A). Byretten traf i december 2009 afgørelse om ophævelse af udvisningen, mens landsretten opretholdt bestemmelsen om udvisning. Højesteret tiltrådte, at der ikke var indtrådt sådanne væsentlige ændringer i udlændingens forhold, at der var grundlag for at ophæve udvisningen i medfør af udlændingelovens § 50. At det for Højesteret kunne lægges til grund, at den pågældende var statsløs fra det tidligere Sovjet, kunne ikke føre til et andet resultat. Efter de foreliggende lægelige oplysninger lagde Højesteret til grund, at udlændingen til stadighed havde behov for behandling med anti-psykotisk medicin og intensiv opfølgning for at undgå tiltagende psykotiske symptomer med deraf følgende risiko for ny kriminalitet, herunder personfarlig. Der forelå endvidere ikke nærmere oplysninger om, til hvilket land den pågældende i givet fald skulle udsendes, og om behandlingsmulighederne dér. På denne baggrund - og under hensyn til kriminalitetens karakter og den tid, der var forløbet, siden forholdene blev begået - fandt Højesteret, at udlændingens helbredsmæssige forhold talte afgørende imod udsendelse, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2. Højesteret stadfæstede herefter byrettens kendelse.

12.3 Udlændingelovens § 50 b

I udlændingeregistret registreres alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50 b vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom afsagt den 1. maj 2006 eller senere.

Der er i perioden fra den 1. januar 2009 til den 31. december 2012 i udlændingeregistret registreret 4 kendelser efter udlændingelovens § 50 b vedrørende ophævelse af udvisningen af en udlænding, der er udvist ved dom.

I ingen af disse tilfælde fandt retten, at udvisningen skulle ophæves.

13 Udlændingelovens bestemmelser om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge

Efter udlændingelovens § 10, stk. 3, 1. pkt., kan en udlænding, som har indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter lovens §§ 22-25, ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8 (asyl), medmindre særlige grunde taler derfor. En udlænding, som har indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a, 25 b eller 25 c, kan gives opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3, 2. pkt. En udlænding, der har indrejseforbud, kan ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9-9 f (før den 1. juli 2009 heller ikke efter udlændingelovens § 6), medmindre ganske særlige grunde taler derfor, dog tidligst to år efter udrejsen, jf. udlændingelovens § 10, stk. 4. Kravet om, at der skal være forløbet 2 år fra udrejsen, gælder dog fra og med den 1. april 2011 ikke for en udlænding, som er EU-borger, og som er udvist efter udlændingelovens § 25 b.

§ 10, stk. 3 og 4, finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrundes udvisningen, er begået efter den 8. juni 2002, hvor bestemmelserne trådte i kraft.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 6, bortfalder et indrejseforbud, såfremt den pågældende under de i udlændingelovens § 10, stk. 3 og 4, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f eller §§ 9 i-9 n (før den 1. juli 2009 tillige efter § 6).

Efter udlændingelovens § 32, stk. 7, kan et indrejseforbud meddelt en statsborger i et EU- eller EØS-land eller Schweiz senere ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor.

14 Statistik vedrørende opholdstilladelse til udviste udlændinge

14.1 Udlændinge, der er udvist ved dom

Det fremgår af udtræk fra udvisningsdatabasen, udlændingeregisteret og EstherH, at i alt 47 personer, der i **2009** er udvist ved dom for et strafbart forhold begået den 3. juli 1998 eller senere, frem til 13. maj 2013 er meddelt opholdstilladelse. 4 personer havde været udsendt af landet, før opholdstilladelse blev meddelt. Det er ikke oplyst, om de resterende 43 personer havde været udsendt af landet, før opholdstilladelse blev meddelt.

I 10 af de nævnte tilfælde blev den udviste udlænding efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, og i 36 tilfælde efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

I et enkelt tilfælde blev den udviste udlænding efterfølgende meddelt opholdstilladelse som uledsaget mindreårig efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3. Denne person blev efterfølgende – den 13. april 2012 – på ny udvist med indrejseforbud for bestandig.

Tilsvarende fremgår det af udtræk fra udvisningsdatabasen, udlændingeregisteret og EstherH, at i alt 5 personer, der i **2010** er udvist ved dom for et strafbart forhold begået

den 3. juli 1998 eller senere, efterfølgende frem til 13. maj 2013 er meddelt opholdstilladelse. 1 person havde været udsendt af landet, før opholdstilladelse blev meddelt. Det er ikke oplyst, om de resterende 4 personer havde været udsendt af landet, før opholdstilladelse blev meddelt.

I et enkelt tilfælde blev den udviste udlænding efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, og i tre tilfælde efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

I et enkelt tilfælde blev den udviste udlænding efterfølgende, af Statsforvaltningen Hovedstaden, meddelt ret til at opholde sig i Danmark som familiemedlem til en herboende EU-borger i henhold til EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 8-12.

I alt 9 personer, der i **2011** er udvist ved dom for et strafbart forhold begået den 3. juli 1998 eller senere, er efterfølgende frem til 13. maj 2013 meddelt opholdstilladelse. Ingen af disse personer havde været udsendt af landet, før opholdstilladelse blev meddelt.

I fire af disse tilfælde blev den udviste udlænding efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, og i fem tilfælde efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

I alt 16 personer, der i **2012** er udvist ved dom for et strafbart forhold begået den 3. juli 1998 eller senere, er efterfølgende frem til 13. maj 2013 meddelt opholdstilladelse. Ingen af disse personer havde været udsendt af landet, før opholdstilladelse blev meddelt.

I fem af disse tilfælde blev den udviste udlænding efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, og i 11 tilfælde efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

13. 2 Udlændinge, der er udvist ved administrativ beslutning

Udtræk fra udlændingeregisteret samt EstherH viser, at 4 personer, hvorom der i **2009** er truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning i Udlændingestyrelsen (som ikke er påklaget pr. 13. maj 2013) eller – efter påklage – i Integrationsministeriet, efterfølgende er meddelt opholdstilladelse, før de pågældende er udrejst af Danmark.

I to af disse tilfælde blev den pågældende efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i et tilfælde efter udlændingelovens § 7, stk. 2, og i et tilfælde efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 3.

Tilsvarende viser udtræk fra udlændingeregisteret samt EstherH, at der i **2010** i fem tilfælde er truffet afgørelse om meddelelse af opholdstilladelse til personer, der er udvist ved administrativ beslutning i Udlændingestyrelsen (som ikke er påklaget pr. 13. maj 2013) eller – efter påklage – i Integrationsministeriet, før de pågældende er udrejst af Danmark.

I tre af disse tilfælde blev den pågældende efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, i et tilfælde efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og i et

tilfælde udstedte Statsforvaltningen Hovedstaden efterfølgende registreringsbevis til den pågældende efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Udtræk fra udlændingeregisteret samt EstherH viser, at der i **2011** i fire tilfælde er truffet afgørelse om meddelelse af opholdstilladelse til personer, der er udvist ved administrativ beslutning i Udlændingestyrelsen (som ikke er påklaget pr. 13. maj 2013) eller – efter påklage – i Integrationsministeriet/Justitsministeriet, før de pågældendes udrejse af Danmark.

I to af disse tilfælde blev den pågældende efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, i et tilfælde efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, og i et tilfælde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2.

Udtræk fra udlændingeregisteret samt EstherH viser, at der i **2012** i ni tilfælde er truffet afgørelse om meddelelse af opholdstilladelse til personer, der er udvist ved administrativ beslutning i Udlændingestyrelsen (som ikke er påklaget pr. 13. maj 2013) eller – efter påklage – i Justitsministeriet, før de pågældende er udrejst af Danmark.

I 8 af disse tilfælde blev den pågældende efterfølgende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, og i et tilfælde efter § 7, stk. 2.

Bilag 1**(Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 808 af 8. juli 2008)**

§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis

- 1) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 4 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 4) udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 5) udlændingen efter § 59, stk. 7, eller straffelovens § 125 a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 6) udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2, § 123, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 192 a, § 193, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235, § 237, § 245, § 245 a, § 246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 288, § 289, § 290, stk. 2, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, eller
- 7) udlændingen efter straffelovens §§ 260 eller 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 23. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i § 22,
- 2) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) hvis udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, eller
- 4) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24. Andre udlændinge kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i §§ 22 eller 23, eller
- 2) hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24 a. Ved afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-7, skal der lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af

- 1) grovheden af den begåede kriminalitet,

- 2) længden af den idømte frihedsstraf,
- 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, eller
- 4) tidligere domme for strafbart forhold.

§ 24 b. En udlænding kan udvises betinget, hvis der ikke findes at være fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 2. Ved betinget udvisning skal der fastsættes en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring eller fra ophør af ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Er betinget udvisning sket ved betinget dom om frihedsberøvelse eller dom til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, udløber prøvetiden 2 år efter tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, 2 år efter dommens forkyndelse.

Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, kan udvises, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt, medmindre en afgørelse om udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 4. Udvises en udlænding betinget, skal retten i forbindelse med dommens afsigelse vejlede udlændingen om betydningen heraf.

§ 25. En udlænding kan udvises, hvis

- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller
- 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

§ 25 a. En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises, hvis

- 1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller
- 2) udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke.

Stk. 2. Efter indrejsen kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, desuden udvises, hvis:

- 1) Der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 2) Udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 3) Andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet.

§ 25 b. En udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

§ 25 c. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f kan uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.

§ 26. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,
- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og

6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-7, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

§ 26 a. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

§ 27. De i § 11, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4 og 5, § 17, stk. 1, 3. pkt., §§ 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet.

Stk. 2. For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 og 2, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen.

Stk. 3. Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingestyrelsen. Forlænges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1 og 2, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Stk. 4. Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold.

Stk. 5. Den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, medregnes ikke i de i stk. 1 nævnte tidsrum.

§ 30. En udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3- 5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet.

Stk. 2. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 3. Til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding videregiver Udlændingestyrelsen, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration eller Flygtningesnævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til politiet, når der er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når ansøgeren frafalder ansøgningen herom.

§ 31. En udlænding må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 2. En udlænding, der er omfattet af § 7, stk. 1, må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

§ 32. En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Stk. 2. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 meddeles for

- 1) 3 år, hvis udlændingen idømmes en betinget frihedsstraf eller idømmes en ubetinget frihedsstraf af ikke over 3 måneder eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter eller varighed,
- 2) 5 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf af mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) 10 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 4) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneder, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for

frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, medmindre der alene findes grundlag for at meddele indrejseforbud for 10 år, eller for 5) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 2 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Stk. 3. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-7, og udvisning ved dom af en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, meddeles dog for mindst 5 år.

Stk. 4. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 meddeles for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 1 år. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 c meddeles for 3 år.

Stk. 5. Den politimyndighed, som drager omsorg for udrejsen, udleverer udlændingen en skriftlig og begrundet meddelelse om indrejseforbuddet og om strafansvaret ved overtrædelse heraf.

Stk. 6. Et indrejseforbud bortfalder, såfremt den pågældende under de i § 10, stk. 3 og 4, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter §§ 7-9 f.

Stk. 7. Et indrejseforbud meddelt en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, kan ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor.

§ 33. Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller på en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse, afslag på en ansøgning om udstedelse af et registreringsbevis eller opholdskort, beslutning om inddragelse af et registreringsbevis eller opholdskort, beslutning om udvisning efter §§ 25, 25 a eller 25 b og beslutning om udsendelse efter § 27 b skal indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglerne i stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.

Stk. 2. Meddeler Udlændingestyrelsen i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtningenævnet afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, pålægges udlændingen at udrejse straks. Det samme gælder ved fastsættelse af en ny udrejsefrist, hvis der er meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, efter at Udlændingestyrelsen i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtningenævnet har meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller hvis der er meddelt opsættende virkning i medfør af § 33, stk. 4, og udrejsefristen først fastsættes efter, at Flygtningenævnet har meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7. Ved afgørelser om udsendelse efter § 27 b kan udlændingen pålægges at udrejse straks. I andre tilfælde må fristen bortset fra påtrængende tilfælde ikke være kortere end 15 dage eller, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse, 1 måned.

Stk. 3. Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet eller hidtil har haft opholdstilladelse her i landet, dog ikke opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 20. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2. En udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse, registreringsbevis eller opholdskort her i landet, og som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort. En udlænding, der hidtil har haft en opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, som efter fast praksis ikke kan forlænges yderligere, har ikke i medfør af 1. pkt. ret til at blive her i landet, indtil en klage over en afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen er afgjort.

Stk. 4. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis ansøgningen indgives senest 15 dage efter registreringen som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, eller, såfremt asylsagen afgøres inden dette tidspunkt, jf. § 53 b, stk. 1, hvis ansøgningen indgives i tilknytning til forkyndelsen af udrejsefristen i forbindelse med et afslag på ansøgningen om opholdstilladelse efter § 7. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, der indgives på et senere tidspunkt end det i 1. pkt. nævnte tidspunkt, har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 5. Indbringes en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen efter § 53 b, stk. 1, for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning.

Stk. 6. Indbringes en afgørelse truffet af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration efter § 9 b for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis indbringelsen må anses for åbenlyst ubegrundet eller indbringelsen ikke sker i tilknytning til meddelelsen af afslaget på opholdstilladelse efter § 9 b.

Stk. 7. En ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9 b har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre den myndighed, der har truffet afgørelsen, træf-

fer beslutning herom. Er udlændingens udrejsefrist overskredet, har en ansøgning om genoptagelse ikke opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 8. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, efter § 9 c, når ansøgningen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e behandles ikke, hvis den myndighed, der skal træffe afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved en ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7, efter § 9 b, efter § 9 c, når afgørelsen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e.

Stk. 9. Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks, jf. dog stk. 15. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

Stk. 10. Ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9-9 f, jf. § 10, stk. 4, fra en udlænding med indrejseforbud, har ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, der behandler ansøgningen, træffer beslutning herom.

Stk. 11. Klage over en afvisningsbeslutning giver ikke udlændingen ret til at indrejse i landet.

Stk. 12. Påklager en udlænding fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, en afgørelse om afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 e eller en beslutning om inddragelse af en sådan opholdstilladelse inden 7 dage efter, at afgørelsen eller beslutningen er meddelt udlændingen, har den pågældende ret til at blive her i landet, indtil sagen er afgjort.

Stk. 13. Påklages et afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 2, inden 7 dage efter, at det er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort.

Stk. 14. Har en udlænding været udsat for menneskehandel, fastsætter Udlændingestyrelsen efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Udrejsefristen kan efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, hvis særlige grunde taler derfor, eller hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse. Udrejsefristen kan højst udgøre 100 dage.

Stk. 15. Stk. 14 finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der har været udsat for menneskehandel og er udvist ved dom.

§ 46. Afgørelser i henhold til denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af § 9, stk. 19 og 20, §§ 46 a-49, § 50, § 50 a, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 56 a, stk. 1-4, § 58 i og § 58 j, jf. dog § 58 d, 2. pkt., af Udlændingesservice.

Stk. 2. Udlændingesservices afgørelser kan, bortset fra de i § 9 g, stk. 1, § 11 d, § 32 a, § 33, § 42 a, stk. 7, 1. pkt., § 42 a, stk. 8, 1. pkt., § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e, § 53 a og § 53 b nævnte afgørelser, påklages til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Udlændingesservices beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan ikke påklages til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

Stk. 3. Udlændingesservices beslutning om betaling af udgifter forbundet med tilvejebringelsen af oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, jf. § 40, stk. 2, kan ikke påklages.

Stk. 4. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Udlændingesservices behandling af de af stk. 1 og 2 omfattede sager.

§ 46 a. Afgørelser efter § 9 b og § 33, stk. 4, 2. pkt., træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Afgørelser om forlængelse af opholdstilladelse efter § 9 b træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Afgørelser om tidsbegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3, til udlændinge med opholdstilladelse i medfør af § 9 b træffes af Udlændingesservice efter, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

§ 49. Når en udlænding dømmes for strafbart forhold, afgøres det efter anklagemyndighedens påstand ved dommen, om den pågældende skal udvises i medfør af §§ 22-24 eller 25 c eller udvises betinget i medfør af § 24 b. Træffes der bestemmelse om udvisning, skal dommen indeholde bestemmelse om indrejseforbudets varighed, jf. § 32, stk. 1-4.

Stk. 2. Frafalder anklagemyndigheden tiltale mod en udlænding for et strafbart forhold, der kan medføre udvisning efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser, kan det som et vilkår for tiltalefrafaldet

fastsættes, at udlændingen skal udvises med et nærmere angivet indrejseforbud. Bestemmelserne i retsplejelovens § 723 finder tilsvarende anvendelse. Rettens afgørelse om godkendelse af et vilkår om udvisning træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglen i retsplejelovens kapitel 85.

Stk. 3. I det omfang udlændingen ikke efter retsplejelovens almindelige regler har fået beskikket en forsvarer, skal der ved behandlingen af de i stk. 1 og 2 nævnte sager efter anmodning beskikkes en forsvarer for den pågældende.

§ 49 a. Forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

§ 50. Er udvisning efter § 49, stk. 1, ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Begæringen kan afvises af retten, såfremt det er åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Afvises begæringen ikke, beskikkes der efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 50 a. Er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Stk. 2. Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivning fra hospital spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for retten. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen. Retten beskikker en forsvarer for udlændingen. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. Retten kan bestemme, at udlændingen skal varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse dette for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

§ 50 b. Er udvisning efter § 49, stk. 1, af en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, ikke iværksat 2 år efter afgørelsen, indbringer anklagemyndigheden, umiddelbart inden udvisningen kan forventes iværksat, spørgsmålet om, hvorvidt udvisningen skal opretholdes, for retten. Retten tager i forbindelse hermed stilling til, om udlændingen fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden eller sikkerhed, og i bekræftende fald om forholdene har ændret sig, siden den oprindelige afgørelse om udvisning blev truffet.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Der beskikkes efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 51. Overføres strafforfølgningsen i en straffesag mod en udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, til et andet land, kan der i forbindelse med overførelsen træffes afgørelse om, at den pågældende udvises, såfremt strafforfølgningsen angår en lovovertrædelse, der efter de i § 49, stk. 1, nævnte bestemmelser kan medføre udvisning. Udvisningen ophæves, såfremt udlændingen frifindes for den påsigtede lovovertrædelse.

Stk. 2. Er en udlænding i udlandet idømt straf for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning her i landet, kan der under de i §§ 22-24 og 25-25 c nævnte betingelser træffes bestemmelse om udvisning. Såfremt udlændingen har fast bopæl i Danmark, indbringes spørgsmålet til afgørelse ved byretten i den retskreds, hvor den pågældende bor. Sagen kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

§ 52. Endelige administrative afgørelser efter § 46 kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen, af denne kræves indbragt til prøvelse for den ret, hvor udlændingen har bopæl, eller, hvis udlændingen ikke har bopæl noget sted i riget, for Københavns Byret, hvis afgørelsen går ud på:

- 1) nægtelse af opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter § 9, stk. 1, nr. 2,
- 2) bortfald, inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en sådan tilladelse,
- 3) udvisning efter § 25 b af en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller
- 4) udvisning efter § 25 a af en udlænding, som:
  - a) er statsborger i et andet nordisk land og har fast bopæl her i landet eller
  - b) er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2.

Stk. 2. Sagen indbringes for retten af Udlændingestyrelsen, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

Stk. 3. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 4. Såfremt retten finder det fornødent og udlændingen opfylder de økonomiske betingelser efter retsplejelovens § 325, beskikkes der en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 5. Retten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

Stk. 6. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer bestemmelse herom.

Stk. 7. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

§ 57. Forinden der af anklagemyndigheden nedlægges påstand om udvisning af en udlænding, kan der indhentes en udtalelse fra Udlændingestyrelsen. I forbindelse med fornyet prøvelse efter § 50 af en beslutning om udvisning indhenter anklagemyndigheden en udtalelse fra Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Anklagemyndigheden kan til brug for de i stk. 1 nævnte udtalelser uden udlændingens samtykke videregive oplysning om udlændingens strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Udlændingestyrelsen.

Bilag 2**(Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 785 af 10. august 2009)**

§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis

- 1) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 4) udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 5) udlændingen efter § 59, stk. 7, eller straffelovens § 125 a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 6) udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2, § 123, § 136, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 193, stk. 1, § 208, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235, § 237, § 244, § 245, § 245 a, § 246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 288, § 289, § 290, stk. 2, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 7) udlændingen efter straffelovens §§ 260 eller 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, eller
- 8) udlændingen efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2 og 3, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition m.v., idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 23. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i § 22,
- 2) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) hvis udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, eller
- 4) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24. Andre udlændinge kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i §§ 22 eller 23, eller
- 2) hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24 a. Ved afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-8, skal der lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af

- 1) grovheden af den begåede kriminalitet,
- 2) længden af den idømte frihedsstraf,
- 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet,
- 4) tidligere domme for strafbart forhold, eller
- 5) at kriminaliteten er begået af flere i forening.

§ 24 b. En udlænding kan udvises betinget, hvis der ikke findes at være fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 2. Ved betinget udvisning skal der fastsættes en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring eller fra ophør af ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Er betinget udvisning sket ved betinget dom om frihedsberøvelse eller dom til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, udløber prøvetiden 2 år efter tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, 2 år efter dommens forkyndelse.

Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, kan udvises, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt, medmindre en afgørelse om udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 4. Udvises en udlænding betinget, skal retten i forbindelse med dommens afsigelse vejlede udlændingen om betydningen heraf.

§ 25. En udlænding kan udvises, hvis

- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller
- 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

§ 25 a. En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises, hvis

- 1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller
- 2) udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke.

Stk. 2. Efter indrejsen kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, desuden udvises, hvis:

- 1) Der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 2) Udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 3) Andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet.

§ 25 b. En udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

§ 25 c. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f kan uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.

§ 26. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,

- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.
- Stk. 2.* En udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-8, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

§ 26 a. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

§ 27. De i § 11, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4 og 5, § 17, stk. 1, 3. pkt., §§ 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet.

Stk. 2. For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 og 2, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen.

Stk. 3. Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingesservice. Forlænges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1 og 2, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Stk. 4. Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold.

Stk. 5. Den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, medregnes ikke i de i stk. 1 nævnte tidsrum.

§ 30. En udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet.

Stk. 2. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 3. Til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding videregiver Udlændingesservice, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, domstolene eller Flygtningesnævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til politiet, når der er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når ansøgeren frafalder ansøgningen herom.

§ 31. En udlænding må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 2. En udlænding, der er omfattet af § 7, stk. 1, må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

§ 32. En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Stk. 2. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 meddeles for

- 1) 4 år, hvis udlændingen idømmes en betinget frihedsstraf eller idømmes en ubetinget frihedsstraf af ikke over 3 måneder eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter eller varighed,
- 2) 6 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf af mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,

- 3) 12 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 4) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneder, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, medmindre der alene findes grundlag for at meddele indrejseforbud for 12 år, eller for
- 5) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 2 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Stk. 3. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8, og udvisning ved dom af en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, meddeles dog for mindst 6 år.

Stk. 4. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 meddeles for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 2 år. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 c meddeles for 4 år.

Stk. 5. Den politimyndighed, som drager omsorg for udrejsen, udleverer udlændingen en skriftlig og begrundet meddelelse om indrejseforbuddet og om strafansvaret ved overtrædelse heraf.

Stk. 6. Et indrejseforbud bortfalder, såfremt den pågældende under de i § 10, stk. 3 og 4, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter §§ 7-9 f.

Stk. 7. Et indrejseforbud meddelt en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, kan ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor.

Stk. 8. En udlænding, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, må ikke uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet (Indrejseforbud). Indrejseforbuddet gælder, så længe udlændingen er omfattet af de restriktive foranstaltninger. Indrejseforbuddet bortfalder, hvis udlændingen ophører med at være omfattet af de restriktive foranstaltninger eller udlændingen af særlige grunde meddeles opholdstilladelse her i landet.

§ 46. Afgørelser i henhold til denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af § 9, stk. 19 og 20, §§ 46 a-49, § 50, § 50 a, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 56 a, stk. 1-4, § 58 i og § 58 j, jf. dog § 58 d, 2. pkt., af Udlændingesservice.

Stk. 2. Udlændingesservices afgørelser kan, bortset fra de i § 9 g, stk. 1, § 11 d, § 32 a, § 33, § 34 a, § 42 a, stk. 7, 1. pkt., § 42 a, stk. 8, 1. pkt., § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e, § 53 a og § 53 b nævnte afgørelser, påklages til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Udlændingesservices beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan ikke påklages til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

Stk. 3. Udlændingesservices beslutning om betaling af udgifter forbundet med tilvejebringelsen af oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, jf. § 40, stk. 2, kan ikke påklages.

Stk. 4. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Udlændingesservices behandling af de af stk. 1 og 2 omfattede sager.

§ 46 a. Afgørelser efter § 9 b og § 33, stk. 4, 2. pkt., træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Afgørelser om forlængelse af opholdstilladelse efter § 9 b træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Afgørelser om tidsbegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3, til udlændinge med opholdstilladelse i medfør af § 9 b træffes af Udlændingesservice efter, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

§ 49. Når en udlænding dømmes for strafbart forhold, afgøres det efter anklagemyndighedens påstand ved dommen, om den pågældende skal udvises i medfør af §§ 22-24 eller 25 c eller udvises betinget i medfør af § 24 b. Træffes der bestemmelse om udvisning, skal dommen indeholde bestemmelse om indrejseforbudets varighed, jf. § 32, stk. 1-4.

Stk. 2. Frafalder anklagemyndigheden tiltale mod en udlænding for et strafbart forhold, der kan medføre udvisning efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser, kan det som et vilkår for tiltalefrafaldet fastsættes, at udlændingen skal udvises med et nærmere angivet indrejseforbud. Bestemmelserne i retsplejelovens § 723 finder tilsvarende anvendelse. Rettens afgørelse om godkendelse af et vilkår om udvisning træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglen i retsplejelovens kapitel 85.

Stk. 3. I det omfang udlændingen ikke efter retsplejelovens almindelige regler har fået beskikket en forsvarer, skal der ved behandlingen af de i stk. 1 og 2 nævnte sager efter anmodning beskikkes en forsvarer for den pågældende.

§ 49 a. Forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingesservice afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

§ 50. Er udvisning efter § 49, stk. 1, ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Begæringen kan afvises af retten, såfremt det er åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Afvises begæringen ikke, beskikkes der efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 50 a. Er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Stk. 2. Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivning fra hospital spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for retten. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen. Retten beskikker en forsvarer for udlændingen. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. Retten kan bestemme, at udlændingen skal varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse dette for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

§ 50 b. Er udvisning efter § 49, stk. 1, af en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, ikke iværksat 2 år efter afgørelsen, indbringer anklagemyndigheden, umiddelbart inden udvisningen kan forventes iværksat, spørgsmålet om, hvorvidt udvisningen skal opretholdes, for retten. Retten tager i forbindelse hermed stilling til, om udlændingen fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden eller sikkerhed, og i bekræftende fald om forholdene har ændret sig, siden den oprindelige afgørelse om udvisning blev truffet.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Der beskikkes efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 51. Overføres strafforfølgningen i en straffesag mod en udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, til et andet land, kan der i forbindelse med overførelsen træffes afgørelse om, at den pågældende udvises, såfremt strafforfølgningen angår en lovovertrædelse, der efter de i § 49, stk. 1, nævnte bestemmelser kan medføre udvisning. Udvisningen ophæves, såfremt udlændingen frifindes for den påsigtede lovovertrædelse.

Stk. 2. Er en udlænding i udlandet idømt straf for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning her i landet, kan der under de i §§ 22-24 og 25-25 c nævnte betingelser træffes bestemmelse om udvisning. Såfremt udlændingen har fast bopæl i Danmark, ind-

bringes spørgsmålet til afgørelse ved byretten i den retskreds, hvor den pågældende bor. Sagen kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

§ 52. Endelige administrative afgørelser efter § 46 kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen, af denne kræves indbragt til prøvelse for den ret, hvor udlændingen har bopæl, eller, hvis udlændingen ikke har bopæl noget sted i riget, for Københavns Byret, hvis afgørelsen går ud på:

- 1) nægtelse af opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter § 9, stk. 1, nr. 2,
- 2) bortfald, inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en sådan tilladelse,
- 3) udvisning efter § 25 b af en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller
- 4) udvisning efter § 25 a af en udlænding, som:
  - a) er statsborger i et andet nordisk land og har fast bopæl her i landet eller
  - b) er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2.

Stk. 2. Sagen indbringes for retten af Udlændingesservice, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

Stk. 3. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 4. Såfremt retten finder det fornødent og udlændingen opfylder de økonomiske betingelser efter retsplejelovens § 325, beskikkes der en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 5. Retten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

Stk. 6. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer bestemmelse herom.

Stk. 7. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

§ 57. Forinden der af anklagemyndigheden nedlægges påstand om udvisning af en udlænding, kan der indhentes en udtalelse fra Udlændingesservice. I forbindelse med fornyet prøvelse efter § 50 af en beslutning om udvisning indhenter anklagemyndigheden en udtalelse fra Udlændingesservice.

Stk. 2. Anklagemyndigheden kan til brug for de i stk. 1 nævnte udtalelser uden udlændingens samtykke videregive oplysning om udlændingens strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Udlændingesservice.

Bilag 3**(Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 1061 af 18. august 2010)**

§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis

- 1) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 4) udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 5) udlændingen efter § 59, stk. 7, eller straffelovens § 125 a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 6) udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt., § 123, § 136, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 193, stk. 1, § 208, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235, § 237, § 244, § 245, § 245 a, § 246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 279, jf. § 285, hvis forholdet angår socialt bedrageri, § 288, § 289, § 289 a, § 290, stk. 2, § 291, stk. 1, jf. stk. 4, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 7) udlændingen efter straffelovens §§ 260 eller 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, eller
- 8) udlændingen efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition m.v., idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 23. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i § 22,
- 2) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) hvis udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, eller
- 4) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24. Andre udlændinge kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i §§ 22 eller 23, eller
- 2) hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24 a. Ved afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-8, skal der lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af

- 1) grovheden af den begåede kriminalitet,
- 2) længden af den idømte frihedsstraf,
- 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet,
- 4) tidligere domme for strafbart forhold, eller
- 5) at kriminaliteten er begået af flere i forening.

§ 24 b. En udlænding kan udvises betinget, hvis der ikke findes at være fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 2. Ved betinget udvisning skal der fastsættes en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring eller fra ophør af ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Er betinget udvisning sket ved betinget dom om frihedsberøvelse eller dom til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, udløber prøvetiden 2 år efter tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, 2 år efter dommens forkyndelse.

Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, kan udvises, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt, medmindre en afgørelse om udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 4. Udvises en udlænding betinget, skal retten i forbindelse med dommens afsigelse vejlede udlændingen om betydningen heraf.

§ 25. En udlænding kan udvises, hvis

- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller
- 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

§ 25 a. En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises, hvis

- 1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller
- 2) udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke.

Stk. 2. Efter indrejsen kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, desuden udvises, hvis:

- 1) Der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 2) Udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 3) Andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet.

§ 25 b. En udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

§ 25 c. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f kan uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.

§ 26. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,

- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.
- Stk. 2.* En udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-8, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

§ 26 a. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

§ 27. De i § 11, stk. 4, nr. 1, § 17, stk. 1, 3. pkt., §§ 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet.

Stk. 2. For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 og 2, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen.

Stk. 3. Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingesservice. Forlænges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1 og 2, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Stk. 4. Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold.

Stk. 5. Den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, medregnes ikke i de i stk. 1 nævnte tidsrum.

§ 30. En udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet.

Stk. 2. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 3. Til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding videregiver Udlændingesservice, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, domstolene eller Flygtningesnævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til politiet, når der er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når ansøgeren frafalder ansøgningen herom.

§ 31. En udlænding må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 2. En udlænding, der er omfattet af § 7, stk. 1, må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

§ 32. En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Stk. 2. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 meddeles for

- 1) 4 år, hvis udlændingen idømmes en betinget frihedsstraf eller idømmes en ubetinget frihedsstraf af ikke over 3 måneder eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter eller varighed,
- 2) 6 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf af mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,

- 3) 12 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 4) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneder, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, medmindre der alene findes grundlag for at meddele indrejseforbud for 12 år, eller for
- 5) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 2 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Stk. 3. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8, og udvisning ved dom af en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, meddeles dog for mindst 6 år.

Stk. 4. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 meddeles for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 2 år. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 c meddeles for 4 år.

Stk. 5. Den politimyndighed, som drager omsorg for udrejsen, udleverer udlændingen en skriftlig og begrundet meddelelse om indrejseforbuddet og om strafansvaret ved overtrædelse heraf.

Stk. 6. Et indrejseforbud bortfalder, såfremt den pågældende under de i § 10, stk. 3 og 4, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter §§ 7-9 f.

Stk. 7. Et indrejseforbud meddelt en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, kan ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor.

Stk. 8. En udlænding, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, må ikke uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet (Indrejseforbud). Indrejseforbuddet gælder, så længe udlændingen er omfattet af de restriktive foranstaltninger. Indrejseforbuddet bortfalder, hvis udlændingen ophører med at være omfattet af de restriktive foranstaltninger eller udlændingen af særlige grunde meddeles opholdstilladelse her i landet.

§ 33. Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller på en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse, afslag på en ansøgning om udstedelse af et registreringsbevis eller opholdskort, beslutning om inddragelse af et registreringsbevis eller opholdskort, beslutning om udvisning efter §§ 25, 25 a eller 25 b og beslutning om udsendelse efter § 27 b skal indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglerne i stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.

Stk. 2. Meddeler Udlændingenservice i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtningenævnet afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, pålægges udlændingen at udrejse straks. Det samme gælder ved fastsættelse af en ny udrejsefrist, hvis der er meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, efter at Udlændingenservice i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtningenævnet har meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller hvis der er meddelt opsættende virkning i medfør af § 33, stk. 4, og udrejsefristen først fastsættes efter, at Flygtningenævnet har meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7. Ved afgørelser om udsendelse efter § 27 b kan udlændingen pålægges at udrejse straks. I andre tilfælde må fristen bortset fra påtrængende tilfælde ikke være kortere end 15 dage eller, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse, 1 måned.

Stk. 3. Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet eller hidtil har haft opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold her i landet. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2. En udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse, registreringsbevis eller opholdskort her i landet, og som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort. Klage over en afgørelse, som ikke er omfattet af 1. pkt., kan kun tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis særlige grunde taler derfor.

Stk. 4. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis ansøgningen indgives senest 15 dage efter registreringen som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, eller, såfremt asylsagen afgøres inden dette tidspunkt, jf. § 53 b, stk. 1, hvis ansøgningen indgives i tilknytning til forkyndelsen af udrejsefristen i forbindelse med et afslag på ansøgningen om opholdstilladelse efter § 7. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, der

indgives på et senere tidspunkt end det i 1. pkt. nævnte tidspunkt, har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 5. Ansøgning om opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet, jf. § 9, stk. 18, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, og § 9 f, stk. 7, og ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 d tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Stk. 6. Hvis en afgørelse truffet af Udlændingesservice efter § 53 b, stk. 1, indbringes for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen. Indbringes en afgørelse truffet af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration efter § 9 b for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis indbringelsen må anses for åbenlyst ubegrundet eller indbringelsen ikke sker i tilknytning til meddelelsen af afslaget på opholdstilladelse efter § 9 b.

Stk. 7. En ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9 b har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre den myndighed, der har truffet afgørelsen, træffer beslutning herom. Er udlændingens udrejsefrist overskredet, har en ansøgning om genoptagelse ikke opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 8. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, efter § 9 c, når ansøgningen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e behandles ikke, hvis den myndighed, der skal træffe afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved en ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7, efter § 9 b, efter § 9 c, når afgørelsen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e.

Stk. 9. Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks, jf. dog stk. 15. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

Stk. 10. Ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9-9 f, jf. § 10, stk. 4, fra en udlænding med indrejseforbud, har ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, der behandler ansøgningen, træffer beslutning herom.

Stk. 11. Klage over en afvisningsbeslutning giver ikke udlændingen ret til at indrejse i landet.

Stk. 12. Påklager en udlænding fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, en afgørelse om afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 e eller en beslutning om inddragelse af en sådan opholdstilladelse inden 7 dage efter, at afgørelsen eller beslutningen er meddelt udlændingen, har den pågældende ret til at blive her i landet, indtil sagen er afgjort.

Stk. 13. Påklages et afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 2, inden 7 dage efter, at det er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort.

Stk. 14. Har en udlænding været udsat for menneskehandel, fastsætter Udlændingesservice efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Udrejsefristen kan efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, hvis særlige grunde taler derfor, eller hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse. Udrejsefristen kan højst udgøre 100 dage.

Stk. 15. Stk. 14 finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der har været udsat for menneskehandel og er udvist ved dom.

§ 46. Afgørelser i henhold til denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af § 9, stk. 19 og 20, §§ 46 a-49, § 50, § 50 a, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 56 a, stk. 1-4, § 58 i og § 58 j, jf. dog § 58 d, 2. pkt., af Udlændingesservice.

Stk. 2. Udlændingesservices afgørelser kan, bortset fra de i § 9 g, stk. 1, § 11, stk. 8, § 32 a, § 33, § 34 a, § 42 a, stk. 7, 1. pkt., § 42 a, stk. 8, 1. pkt., § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e, § 53 a og § 53 b nævnte afgørelser, påklages til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Udlændingesservices beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan ikke påklages til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

Stk. 3. Udlændingesservices beslutning om betaling af udgifter forbundet med tilvejebringelsen af oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, jf. § 40, stk. 2, kan ikke påklages.

Stk. 4. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Udlændingesservices behandling af de af stk. 1 og 2 omfattede sager.

§ 46 a. Afgørelser efter § 9 b og § 33, stk. 4, 2. pkt., træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Afgørelser om forlængelse af opholdstilladelse efter § 9 b træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3-7, 10 og 12, til udlændinge med opholdstilladelse i medfør af § 9 b træffes af Udlændingesservice efter, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

§ 49. Når en udlænding dømmes for strafbart forhold, afgøres det efter anklagemyndighedens påstand ved dommen, om den pågældende skal udvises i medfør af §§ 22-24 eller 25 c eller udvises betinget i medfør af § 24 b. Træffes der bestemmelse om udvisning, skal dommen indeholde bestemmelse om indrejseforbudets varighed, jf. § 32, stk. 1-4.

Stk. 2. Frafalder anklagemyndigheden tiltale mod en udlænding for et strafbart forhold, der kan medføre udvisning efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser, kan det som et vilkår for tiltalefrafaldet fastsættes, at udlændingen skal udvises med et nærmere angivet indrejseforbud. Bestemmelserne i retsplejelovens § 723 finder tilsvarende anvendelse. Rettens afgørelse om godkendelse af et vilkår om udvisning træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglen i retsplejelovens kapitel 85.

Stk. 3. I det omfang udlændingen ikke efter retsplejelovens almindelige regler har fået beskikket en forsvarer, skal der ved behandlingen af de i stk. 1 og 2 nævnte sager efter anmodning beskikkes en forsvarer for den pågældende.

§ 49 a. Forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingesservice afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

§ 50. Er udvisning efter § 49, stk. 1, ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Begæringen kan afvises af retten, såfremt det er åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Afvises begæringen ikke, beskikkes der efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 50 a. Er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Stk. 2. Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivning fra hospital spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for retten. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen. Retten beskikker en forsvarer for udlændingen. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. Retten kan bestemme, at udlændingen skal varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse dette for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

§ 50 b. Er udvisning efter § 49, stk. 1, af en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, ikke iværksat 2 år efter afgørelsen, indbringer anklagemyndigheden, umiddelbart inden udvisningen kan forventes iværksat, spørgsmålet om, hvorvidt udvisningen skal opretholdes, for retten. Retten tager i forbindelse hermed stilling til, om udlændingen fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden eller sikkerhed, og i bekræftende fald om forholdene har ændret sig, siden den oprindelige afgørelse om udvisning blev truffet.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Der beskikkes efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 51. Overføres strafforfølgningsen i en straffesag mod en udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, til et andet land, kan der i forbindelse med overførelsen træffes afgørelse om, at den pågældende udvises, såfremt strafforfølgningsen angår en lovovertrædelse, der efter de i § 49, stk. 1, nævnte bestemmelser kan medføre udvisning. Udvisningen ophæves, såfremt udlændingen frifindes for den påsigtede lovovertrædelse.

Stk. 2. Er en udlænding i udlandet idømt straf for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning her i landet, kan der under de i §§ 22-24 og 25-25 c nævnte betingelser træffes bestemmelse om udvisning. Såfremt udlændingen har fast bopæl i Danmark, indbringes spørgsmålet til afgørelse ved byretten i den retskreds, hvor den pågældende bor. Sagen kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

§ 52. Endelige administrative afgørelser efter § 46 kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen, af denne kræves indbragt til prøvelse for den ret, hvor udlændingen har bopæl, eller, hvis udlændingen ikke har bopæl noget sted i riget, for Københavns Byret, hvis afgørelsen går ud på:

- 1) nægtelse af opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter § 9, stk. 1, nr. 2,
- 2) bortfald, inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en sådan tilladelse,
- 3) udvisning efter § 25 b af en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller
- 4) udvisning efter § 25 a af en udlænding, som:
  - a) er statsborger i et andet nordisk land og har fast bopæl her i landet eller
  - b) er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2.

Stk. 2. Sagen indbringes for retten af Udlændingesservice, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

Stk. 3. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 4. Såfremt retten finder det fornødent og udlændingen opfylder de økonomiske betingelser efter retsplejelovens § 325, beskikkes der en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 5. Retten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

Stk. 6. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer bestemmelse herom.

Stk. 7. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

§ 57. Forinden der af anklagemyndigheden nedlægges påstand om udvisning af en udlænding, kan der indhentes en udtalelse fra Udlændingesservice. I forbindelse med fornyet prøvelse efter § 50 af en beslutning om udvisning indhenter anklagemyndigheden en udtalelse fra Udlændingesservice.

Stk. 2. Anklagemyndigheden kan til brug for de i stk. 1 nævnte udtalelser uden udlændingens samtykke videregive oplysning om udlændingens strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Udlændingesservice.

Bilag 4**(Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 947 af 24. august 2011)**

§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis

- 1) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 4) udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 5) udlændingen efter § 59, stk. 7, eller straffelovens § 125 a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 6) udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt., § 123, § 136, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 193, stk. 1, § 208, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235, § 237, § 244, § 245, § 245 a, § 246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 279, jf. § 285, hvis forholdet angår socialt bedrageri, § 288, § 289, § 289 a, § 290, stk. 2, § 291, stk. 1, jf. stk. 4, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 7) udlændingen efter straffelovens §§ 260 eller 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, eller
- 8) udlændingen efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition m.v., idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 23. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i § 22,
- 2) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) hvis udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, eller
- 4) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24. Andre udlændinge kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i §§ 22 eller 23, eller
- 2) hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24 a. Ved afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-8, skal der lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af

- 1) grovheden af den begåede kriminalitet,
- 2) længden af den idømte frihedsstraf,
- 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet,
- 4) tidligere domme for strafbart forhold,
- 5) at kriminaliteten er begået af flere i forening, eller
- 6) at kriminaliteten er særligt planlagt eller led i omfattende kriminalitet.

§ 24 b. En udlænding udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Stk. 2. Ved betinget udvisning skal der fastsættes en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring eller fra ophør af ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Er betinget udvisning sket ved betinget dom om frihedsberøvelse eller dom til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, udløber prøvetiden 2 år efter tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, 2 år efter dommens forkyndelse.

Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny. Prøvetiden fastsættes efter reglerne i stk. 2.

Stk. 4. Udvises en udlænding betinget, skal retten i forbindelse med dommens afsigelse vejlede udlændingen om betydningen heraf.

§ 25. En udlænding kan udvises, hvis

- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller
- 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

§ 25 a. En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises, hvis

- 1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller
- 2) udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke.

Stk. 2. Efter indrejsen kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, desuden udvises, hvis:

- 1) Der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 2) Udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 3) Andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet.

§ 25 b. En udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Stk. 2. En udlænding, som ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og som er pålagt at udrejse af landet straks, eller som ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen, jf. § 33, stk. 2, skal udvises af landet, medmindre særlige grunde taler herimod.

§ 25 c. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f kan uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.

§ 26. Ved afgørelsen om udvisning efter §§ 25 a-25 c skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,
- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

§ 26 a. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

§ 27. De i § 11, stk. 4, nr. 1, § 17, stk. 1, 3. pkt., §§ 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet.

Stk. 2. For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 og 2, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen.

Stk. 3. Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingesservice. Forlænges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1 og 2, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Stk. 4. Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold.

Stk. 5. Den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, medregnes ikke i de i stk. 1 nævnte tidsrum.

§ 30. En udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet.

Stk. 2. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 3. Til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding videregiver Udlændingesservice, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, domstolene eller Flygtningesnævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til politiet, når der er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når ansøgeren frafalder ansøgningen herom.

§ 31. En udlænding må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 2. En udlænding, der er omfattet af § 7, stk. 1, må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

§ 32. En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Stk. 2. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 meddeles for

- 1) 4 år, hvis udlændingen idømmes en betinget frihedsstraf eller idømmes en ubetinget frihedsstraf af ikke over 3 måneder eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for

- frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter eller varighed,
- 2) 6 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf af mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
  - 3) 12 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
  - 4) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneder, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, medmindre der alene findes grundlag for at meddele indrejseforbud for 12 år, eller for
  - 5) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 2 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Stk. 3. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8, § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4-8, eller § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4-8, og udvisning ved dom af en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, meddeles dog for mindst 6 år.

Stk. 4. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 meddeles for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 2 år. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 c meddeles for 4 år. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 b kan meddeles for 5 år, når udlændingen ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og er indrejst i strid med et indrejseforbud, der tidligere er meddelt i forbindelse med udvisning efter § 25 b.

Stk. 5. Den politimyndighed, som drager omsorg for udrejsen, udleverer udlændingen en skriftlig og begrundet meddelelse om indrejseforbuddet og om strafansvaret ved overtrædelse heraf.

Stk. 6. Et indrejseforbud bortfalder, såfremt den pågældende under de i § 10, stk. 3 og 4, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter §§ 7-9 f.

Stk. 7. Et indrejseforbud meddelt en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, kan ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor. Der skal tages stilling til en ansøgning om ophævelse af indrejseforbuddet inden 6 måneder fra ansøgningens indgivelse.

Stk. 8. En udlænding, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, må ikke uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet (Indrejseforbud). Indrejseforbuddet gælder, så længe udlændingen er omfattet af de restriktive foranstaltninger. Indrejseforbuddet bortfalder, hvis udlændingen ophører med at være omfattet af de restriktive foranstaltninger eller udlændingen af særlige grunde meddeles opholdstilladelse her i landet.

Stk. 9. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 b, der meddeles en udlænding, som ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), kan i ganske særlige tilfælde, herunder af hensyn til familiens enhed, ophæves.

§ 33. Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller på en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse, afslag på en ansøgning om udstedelse af et registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, beslutning om inddragelse af et registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, beslutning om udvisning efter §§ 25, 25 a eller 25 b og beslutning om udsendelse efter § 27 b skal indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglerne i stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.

Stk. 2. I afgørelser, der er omfattet af stk. 1, fastsættes udrejsefristen til 1 måned, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, hvis udlændingen er omfattet af de regler, der er nævnt i § 2, stk. 4, (EU-reglerne), eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse. For andre udlændinge fastsættes udrejsefristen til 7 dage. I påtrængende tilfælde fastsættes udrejsefristen altid til straks. Påtrængende tilfælde foreligger navnlig, når udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, når udlændingen har begået et strafbart forhold, når der er tale om svig eller en åbenbart grundløs ansøgning, eller når der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse. Det kan ikke anses for et påtrængende tilfælde, at der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde, hvis udlændingen er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1.

Stk. 3. Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet eller hidtil har haft opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold her i landet. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2. En udlænding, der ikke hidtil

har haft opholdstilladelse, registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, her i landet, og som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort. Klage over en afgørelse, som ikke er omfattet af 1. pkt., kan kun tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis særlige grunde taler derfor.

Stk. 4. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis ansøgningen indgives senest 15 dage efter registreringen som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, eller, såfremt asylsagen afgøres inden dette tidspunkt, jf. § 53 b, stk. 1, hvis ansøgningen indgives i tilknytning til forkyndelsen af udrejsefristen i forbindelse med et afslag på ansøgningen om opholdstilladelse efter § 7. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, der indgives på et senere tidspunkt end det i 1. pkt. nævnte tidspunkt, har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 5. Ansøgning om opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet, jf. § 9, stk. 22, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, og § 9 f, stk. 7, og ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 d tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Stk. 6. Hvis en afgørelse truffet af Udlændingesservice efter § 53 b, stk. 1, indbringes for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen. Indbringes en afgørelse truffet af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration efter § 9 b for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis indbringelsen må anses for åbenlyst ubegrundet eller indbringelsen ikke sker i tilknytning til meddelelsen af afslaget på opholdstilladelse efter § 9 b.

Stk. 7. En ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9 b har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre den myndighed, der har truffet afgørelsen, træffer beslutning herom. Er udlændingens udrejsefrist overskredet, har en ansøgning om genoptagelse ikke opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 8. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, efter § 9 c, når ansøgningen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e behandles ikke, hvis den myndighed, der skal træffe afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved en ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7, efter § 9 b, efter § 9 c, når afgørelsen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e.

Stk. 9. Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks, jf. dog stk. 15. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

Stk. 10. Ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9-9 f, jf. § 10, stk. 4, fra en udlænding med indrejseforbud, har ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, der behandler ansøgningen, træffer beslutning herom.

Stk. 11. Klage over en afvisningsbeslutning giver ikke udlændingen ret til at indrejse i landet.

Stk. 12. Påklager en udlænding fra Kosovoprovinen i Forbundsrepublikken Jugoslavien, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, en afgørelse om afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 e eller en beslutning om inddragelse af en sådan opholdstilladelse inden 7 dage efter, at afgørelsen eller beslutningen er meddelt udlændingen, har den pågældende ret til at blive her i landet, indtil sagen er afgjort.

Stk. 13. Påklages et afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 2, inden 7 dage efter, at det er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort.

Stk. 14. Har en udlænding været udsat for menneskehandel, fastsætter Udlændingesservice efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Udrejsefristen kan efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, hvis særlige grunde taler derfor, eller hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse. Udrejsefristen kan højst udgøre 100 dage.

Stk. 15. Stk. 14 finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der har været udsat for menneskehandel og er udvist ved dom.

§ 46. Afgørelser i henhold til denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af § 9, stk. 23 og 24, §§ 46 a-49, § 50, § 50 a, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 56 a, stk. 1-4, § 58 i og § 58 j, jf. dog § 58 d, 2. pkt., af Udlændingesservice.

Stk. 2. Udlændingesservices afgørelser kan, bortset fra de i § 9 g, stk. 1, § 9 h, stk. 4, 1. pkt., § 9 h, stk. 5, 1. pkt., § 11, stk. 8, § 32 a, § 33, § 34 a, § 42 a, stk. 7, 1. pkt., § 42 a, stk. 8, 1. pkt., § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e, § 53 a og § 53 b nævnte afgørelser, påklages til ministeren

for flygtninge, indvandrere og integration. Udlændingesservices beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan ikke påklages til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

Stk. 3. Udlændingesservices beslutning om betaling af udgifter forbundet med tilvejebringelsen af oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, jf. § 40, stk. 2, kan ikke påklages.

Stk. 4. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Udlændingesservices behandling af de af stk. 1 og 2 omfattede sager.

§ 46 a. Afgørelser efter § 9 b og § 33, stk. 4, 2. pkt., træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Afgørelser om forlængelse af opholdstilladelse efter § 9 b træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3-7, 10 og 12, til udlændinge med opholdstilladelse i medfør af § 9 b træffes af Udlændingesservice efter, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

Stk. 2. Afgørelser efter § 9 h, stk. 5, 2. og 3. pkt., træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

§ 49. Når en udlænding dømmes for strafbart forhold, afgøres det efter anklagemyndighedens påstand ved dommen, om den pågældende skal udvises i medfør af §§ 22-24 eller 25 c eller udvises betinget i medfør af § 24 b. Træffes der bestemmelse om udvisning, skal dommen indeholde bestemmelse om indrejseforbudets varighed, jf. § 32, stk. 1-4.

Stk. 2. Frafalder anklagemyndigheden tiltale mod en udlænding for et strafbart forhold, der kan medføre udvisning efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser, kan det som et vilkår for tiltalefrafaldet fastsættes, at udlændingen skal udvises med et nærmere angivet indrejseforbud. Bestemmelserne i retsplejelovens § 723 finder tilsvarende anvendelse. Rettens afgørelse om godkendelse af et vilkår om udvisning træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglen i retsplejelovens kapitel 85.

Stk. 3. I det omfang udlændingen ikke efter retsplejelovens almindelige regler har fået beskikket en forsvarer, skal der ved behandlingen af de i stk. 1 og 2 nævnte sager efter anmodning beskikkes en forsvarer for den pågældende.

§ 49 a. Forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingesservice afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

§ 50. Er udvisning efter § 49, stk. 1, ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Begæringen kan afvises af retten, såfremt det er åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Afvises begæringen ikke, beskikkes der efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 50 a. Er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Stk. 2. Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivning fra hospital spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for retten. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen. Retten beskikker en forsvarer for udlændingen. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. Retten kan bestemme, at udlændingen skal varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse dette for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

§ 50 b. Er udvisning efter § 49, stk. 1, af en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, ikke iværksat 2 år efter afgørelsen, indbringer anklagemyndigheden, umiddelbart inden udvisningen kan forventes iværksat, spørgsmålet om, hvorvidt udvisningen skal opretholdes, for retten. Retten tager i forbindelse hermed stilling til, om udlændingen fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden eller sikkerhed, og i bekræftende fald om forholdene har ændret sig, siden den oprindelige afgørelse om udvisning blev truffet.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Der beskikkes efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 51. Overføres strafforfølningen i en straffesag mod en udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, til et andet land, kan der i forbindelse med overførelsen træffes afgørelse om, at den pågældende udvises, såfremt strafforfølningen angår en lovovertrædelse, der efter de i § 49, stk. 1, nævnte bestemmelser kan medføre udvisning. Udvisningen ophæves, såfremt udlændingen frifindes for den påsigtede lovovertrædelse.

Stk. 2. Er en udlænding i udlandet idømt straf for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning her i landet, kan der under de i §§ 22-24 og 25-25 c nævnte betingelser træffes bestemmelse om udvisning. Såfremt udlændingen har fast bopæl i Danmark, indbringes spørgsmålet til afgørelse ved byretten i den retskreds, hvor den pågældende bor. Sagen kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

§ 52. Endelige administrative afgørelser efter § 46 kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen, af denne kræves indbragt til prøvelse for den ret, hvor udlændingen har bopæl, eller, hvis udlændingen ikke har bopæl noget sted i riget, for Københavns Byret, hvis afgørelsen går ud på:

- 1) nægtelse af opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter § 9, stk. 1, nr. 2,
- 2) bortfald, inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en sådan tilladelse,
- 3) udvisning efter § 25 b af en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller
- 4) udvisning efter § 25 a af en udlænding, som:
  - a) er statsborger i et andet nordisk land og har fast bopæl her i landet eller
  - b) er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2.

Stk. 2. Sagen indbringes for retten af Udlændingesservice, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

Stk. 3. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 4. Såfremt retten finder det fornødent og udlændingen opfylder de økonomiske betingelser efter retsplejelovens § 325, beskikkes der en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 5. Retten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

Stk. 6. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer bestemmelse herom.

Stk. 7. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

§ 57. Forinden der af anklagemyndigheden nedlægges påstand om udvisning af en udlænding, kan der indhentes en udtalelse fra Udlændingesservice. I forbindelse med fornyet prøvelse efter § 50 af en beslutning om udvisning indhenter anklagemyndigheden en udtalelse fra Udlændingesservice.

Stk. 2. Anklagemyndigheden kan til brug for de i stk. 1 nævnte udtalelser uden udlændingens samtykke videregive oplysning om udlændingens strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Udlændingesservice.

Bilag 5**(Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 984 af 2. oktober 2012)**

§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis

- 1) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 4) udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 5) udlændingen efter § 59, stk. 7, eller straffelovens § 125 a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 6) udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt., § 123, § 136, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 193, stk. 1, § 208, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235, § 237, § 244, § 245, § 245 a, § 246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 279, jf. § 285, hvis forholdet angår socialt bedrageri, § 288, § 289, § 289 a, § 290, stk. 2, § 291, stk. 1, jf. stk. 4, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 7) udlændingen efter straffelovens §§ 260 eller 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, eller
- 8) udlændingen efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, eller § 10, stk. 2, i lov om våben og eksplosivstoffer eller § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 449 af 9. juni 2005 om våben og ammunition m.v., idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 23. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i § 22,
- 2) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) hvis udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, eller
- 4) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24. Andre udlændinge kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i §§ 22 eller 23, eller
- 2) hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24 a. Ved afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-8, skal der lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af

- 1) grovheden af den begåede kriminalitet,
- 2) længden af den idømte frihedsstraf,
- 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet,
- 4) tidligere domme for strafbart forhold,
- 5) at kriminaliteten er begået af flere i forening, eller
- 6) at kriminaliteten er særligt planlagt eller led i omfattende kriminalitet.

§ 24 b. En udlænding udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er omfattet af § 2 (EU-reglerne).

Stk. 2. Ved betinget udvisning skal der fastsættes en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring eller fra ophør af ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Er betinget udvisning sket ved betinget dom om frihedsberøvelse eller dom til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, udløber prøvetiden 2 år efter tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, 2 år efter dommens forkyndelse.

Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, skal udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny. Prøvetiden fastsættes efter reglerne i stk. 2.

Stk. 4. Udvises en udlænding betinget, skal retten i forbindelse med dommens afsigelse vejlede udlændingen om betydningen heraf.

§ 25. En udlænding kan udvises, hvis

- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller
- 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

§ 25 a. En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises, hvis

- 1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller
- 2) udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke.

Stk. 2. Efter indrejsen kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, desuden udvises, hvis:

- 1) Der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 2) Udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 3) Andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet.

§ 25 b. En udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Stk. 2. En udlænding, som ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og som er pålagt at udrejse af landet straks, eller som ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen, jf. § 33, stk. 2, skal udvises af landet, medmindre særlige grunde taler herimod.

§ 25 c. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f kan uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.

§ 26. Ved afgørelsen om udvisning efter §§ 25 a-25 c skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,
- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

§ 26 a. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

§ 27. De i § 11, stk. 3, nr. 1, § 17, stk. 1, 3. pkt., §§ 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet.

Stk. 2. For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 og 2, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen.

Stk. 3. Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering. Forlænges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1 og 2, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Stk. 4. Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold.

Stk. 5. Den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, medregnes ikke i de i stk. 1 nævnte tidsrum.

§ 30. En udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet.

Stk. 2. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen. Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 3. Til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding videregiver Udlændingestyrelsen, Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, Justitsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, domstolene eller Flygtningenævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til politiet, når der er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når ansøgeren frafalder ansøgningen herom.

§ 31. En udlænding må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 2. En udlænding, der er omfattet af § 7, stk. 1, må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

§ 32. En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Stk. 2. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 meddeles for

- 1) 4 år, hvis udlændingen idømmes en betinget frihedsstraf eller idømmes en ubetinget frihedsstraf af ikke over 3 måneder eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for

- frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter eller varighed,
- 2) 6 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf af mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
  - 3) 12 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
  - 4) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneder, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, medmindre der alene findes grundlag for at meddele indrejseforbud for 12 år, eller for
  - 5) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 2 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Stk. 3. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8, § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4-8, eller § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4-8, og udvisning ved dom af en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, meddeles dog for mindst 6 år.

Stk. 4. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 meddeles for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 2 år. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 c meddeles for 4 år. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 b kan meddeles for 5 år, når udlændingen ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), og er indrejst i strid med et indrejseforbud, der tidligere er meddelt i forbindelse med udvisning efter § 25 b.

Stk. 5. Den politimyndighed, som drager omsorg for udrejsen, udleverer udlændingen en skriftlig og begrundet meddelelse om indrejseforbuddet og om strafansvaret ved overtrædelse heraf.

Stk. 6. Et indrejseforbud bortfalder, såfremt den pågældende under de i § 10, stk. 3 og 4, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter §§ 7-9 f eller 9 i-9 n.

Stk. 7. Et indrejseforbud meddelt en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, kan ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor. Der skal tages stilling til en ansøgning om ophævelse af indrejseforbuddet inden 6 måneder fra ansøgningens indgivelse.

Stk. 8. En udlænding, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, må ikke uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet (Indrejseforbud). Indrejseforbuddet gælder, så længe udlændingen er omfattet af de restriktive foranstaltninger. Indrejseforbuddet bortfalder, hvis udlændingen ophører med at være omfattet af de restriktive foranstaltninger eller udlændingen af særlige grunde meddeles opholdstilladelse her i landet.

Stk. 9. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 b, der meddeles en udlænding, som ikke er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1 (tredjelandstatsborger), kan i ganske særlige tilfælde, herunder af hensyn til familiens enhed, ophæves.

§ 33. Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller på en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse, afslag på en ansøgning om udstedelse af et registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, beslutning om inddragelse af et registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, beslutning om udvisning efter §§ 25, 25 a eller 25 b og beslutning om udsendelse efter § 27 b skal indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglerne i stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.

Stk. 2. I afgørelser, der er omfattet af stk. 1, fastsættes udrejsefristen til 1 måned, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, hvis udlændingen er omfattet af de regler, der er nævnt i § 2, stk. 4, (EU-reglerne), eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse. For andre udlændinge fastsættes udrejsefristen til 7 dage. I påtrængende tilfælde fastsættes udrejsefristen altid til straks. Påtrængende tilfælde foreligger navnlig, når udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, når udlændingen har begået et strafbart forhold, når der er tale om svig eller en åbenbart grundløs ansøgning, eller når der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse. Det kan ikke anses for et påtrængende tilfælde, at der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde, hvis udlændingen er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1.

Stk. 3. Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet eller hidtil har haft opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold her i landet. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2. En udlænding, der ikke hidtil

har haft opholdstilladelse, registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, her i landet, og som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort. Klage over en afgørelse, som ikke er omfattet af 1. pkt., kan kun tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis særlige grunde taler derfor.

Stk. 4. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis ansøgningen indgives senest 15 dage efter registreringen som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, eller, såfremt asylsagen afgøres inden dette tidspunkt, jf. § 53 b, stk. 1, hvis ansøgningen indgives i tilknytning til forkyndelsen af udrejsefristen i forbindelse med et afslag på ansøgningen om opholdstilladelse efter § 7. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, der indgives på et senere tidspunkt end det i 1. pkt. nævnte tidspunkt, har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 5. Ansøgning om opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet, jf. § 9, stk. 21, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, § 9 f, stk. 7, § 9 i, stk. 2, § 9 j, stk. 2, § 9 k, stk. 2, § 9 l, stk. 2, § 9 m, stk. 2, og § 9 n, stk. 2, og ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 d tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Stk. 6. Hvis en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen efter § 53 b, stk. 1, indbringes for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen. Indbringes en afgørelse truffet af justitsministeren efter § 9 b for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis indbringelsen må anses for åbenlyst ubegrundet eller indbringelsen ikke sker i tilknytning til meddelelsen af afslaget på opholdstilladelse efter § 9 b.

Stk. 7. En ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9 b har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre den myndighed, der har truffet afgørelsen, træffer beslutning herom. Er udlændingens udrejsefrist overskredet, har en ansøgning om genoptagelse ikke opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 8. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, efter § 9 c, når ansøgningen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e behandles ikke, hvis den myndighed, der skal træffe afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved en ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7, efter § 9 b, efter § 9 c, når afgørelsen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e.

Stk. 9. Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks, jf. dog stk. 15. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulantly behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

Stk. 10. Ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9-9 f og 9 i-9 n, jf. § 10, stk. 4, fra en udlænding med indrejseforbud, har ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, der behandler ansøgningen, træffer beslutning herom.

Stk. 11. Klage over en afvisningsbeslutning giver ikke udlændingen ret til at indrejse i landet.

Stk. 12. Påklager en udlænding fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, en afgørelse om afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 e eller en beslutning om inddragelse af en sådan opholdstilladelse inden 7 dage efter, at afgørelsen eller beslutningen er meddelt udlændingen, har den pågældende ret til at blive her i landet, indtil sagen er afgjort.

Stk. 13. Påklages et afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 2, inden 7 dage efter, at det er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort.

Stk. 14. Har en udlænding været udsat for menneskehandel, fastsætter Udlændingestyrelsen efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Udrejsefristen kan efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, hvis særlige grunde taler derfor, eller hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse. Udrejsefristen kan højst udgøre 100 dage.

Stk. 15. Stk. 14 finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der har været udsat for menneskehandel og er udvist ved dom.

§ 46. Afgørelser efter denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af stk. 2-5, og af § 9, stk. 22 og 23, §§ 46 a-49, § 50, § 50 a, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 56 a, stk. 1-4, § 58 i og § 58 j, jf. dog § 58 d, 2. pkt., af Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Afgørelser efter § 9 a, § 9 h, stk. 4, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16, og §§ 9 i-9 n, afgørelser vedrørende forlængelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter § 9 a

og §§ 9 i-9 n og afgørelser efter § 33 i forbindelse med sådanne sager træffes af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering. Det samme gælder afgørelser efter § 4 a, stk. 3, i forlængelse af at en udlænding er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a eller §§ 9 i-9 n, og afgørelser efter § 25 b, stk. 2, når Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har pålagt udlændingen at udrejse straks, eller når udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering.

Stk. 3. Afgørelser efter § 9 b, afgørelser vedrørende forlængelse og inddragelse af opholdstilladelse meddelt efter § 9 b og afgørelser efter § 33, stk. 4, 2. pkt., træffes af justitsministeren.

Stk. 4. Afgørelser efter § 9 h, stk. 5, 2. og 3. pkt., træffes af beskæftigelsesministeren i sager, hvor Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16.

Stk. 5. Afgørelser efter § 9 h, stk. 5, 2. og 3. pkt., træffes af justitsministeren i sager, hvor Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1, nr. 10, 15 og 17.

Stk. 6. Afgørelser om tidsbegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3-7, 10, 12 og 14, til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 a og §§ 9 i-9 n træffes af Udlændingestyrelsen, efter at Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelse fortsat er til stede.

Stk. 7. Afgørelser om tidsbegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3-7, 10, 12 og 14, til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 b træffes af Udlændingestyrelsen, efter at justitsministeren har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

§ 46 a. Udlændingestyrelsens afgørelser kan bortset fra de afgørelser, der er nævnt i § 9 g, stk. 1, § 9 h, stk. 4, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 10, 15 og 17, § 9 h, stk. 5, 1. pkt., jf. stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 10, 15 og 17, § 11, stk. 8, § 32 a, § 33, § 34 a, § 42 a, stk. 7, 1. pkt., § 42 a, stk. 8, 1. pkt., § 42 b, stk. 1, 3 og 7-9, § 42 d, stk. 2, § 46 e, § 53 a og § 53 b, påklages til justitsministeren.

Stk. 2. Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings afgørelser kan bortset fra de afgørelser, der er nævnt i § 9 h, stk. 4, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16, § 9 h, stk. 5, 1. pkt., jf. stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16, og § 33, påklages til beskæftigelsesministeren.

Stk. 3. Udlændingestyrelsens beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan ikke påklages.

Stk. 4. Udlændingestyrelsens og Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings beslutninger om betaling af udgifter forbundet med tilvejebringelsen af oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, jf. § 40, stk. 2, kan ikke påklages.

Stk. 5. Justitsministeren kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Udlændingestyrelsens behandling af de sager, der er omfattet af stk. 1 og 3 og § 46, stk. 1.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan træffe bestemmelse om og fastsætte nærmere regler for Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings behandling af de sager, der er omfattet af stk. 2 og § 46, stk. 2.

§ 49. Når en udlænding dømmes for strafbart forhold, afgøres det efter anklagemyndighedens påstand ved dommen, om den pågældende skal udvises i medfør af §§ 22-24 eller 25 c eller udvises betinget i medfør af § 24 b. Træffes der bestemmelse om udvisning, skal dommen indeholde bestemmelse om indrejseforbudets varighed, jf. § 32, stk. 1-4.

Stk. 2. Frafalder anklagemyndigheden tiltale mod en udlænding for et strafbart forhold, der kan medføre udvisning efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser, kan det som et vilkår for tiltalefrafaldet fastsættes, at udlændingen skal udvises med et nærmere angivet indrejseforbud. Bestemmelserne i retsplejelovens § 723 finder tilsvarende anvendelse. Rettens afgørelse om godkendelse af et vilkår om udvisning træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglen i retsplejelovens kapitel 85.

Stk. 3. I det omfang udlændingen ikke efter retsplejelovens almindelige regler har fået beskikket en forsvarer, skal der ved behandlingen af de i stk. 1 og 2 nævnte sager efter anmodning beskikkes en forsvarer for den pågældende.

§ 49 a. Forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

§ 50. Er udvisning efter § 49, stk. 1, ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan for-

ventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Begæringen kan afvises af retten, såfremt det er åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Afvises begæringen ikke, beskikkes der efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 50 a. Er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Stk. 2. Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivning fra hospital spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for retten. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen. Retten beskikker en forsvarer for udlændingen. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. Retten kan bestemme, at udlændingen skal varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse dette for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

§ 50 b. Er udvisning efter § 49, stk. 1, af en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, ikke iværksat 2 år efter afgørelsen, indbringer anklagemyndigheden, umiddelbart inden udvisningen kan forventes iværksat, spørgsmålet om, hvorvidt udvisningen skal opretholdes, for retten. Retten tager i forbindelse hermed stilling til, om udlændingen fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden eller sikkerhed, og i bekræftende fald om forholdene har ændret sig, siden den oprindelige afgørelse om udvisning blev truffet.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Der beskikkes efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 51. Overføres strafforfølgningen i en straffesag mod en udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, til et andet land, kan der i forbindelse med overførelsen træffes afgørelse om, at den pågældende udvises, såfremt strafforfølgningen angår en lovovertrædelse, der efter de i § 49, stk. 1, nævnte bestemmelser kan medføre udvisning. Udvisningen ophæves, såfremt udlændingen frifindes for den påsigtede lovovertrædelse.

Stk. 2. Er en udlænding i udlandet idømt straf for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning her i landet, kan der under de i §§ 22-24 og 25-25 c nævnte betingelser træffes bestemmelse om udvisning. Såfremt udlændingen har fast bopæl i Danmark, indbringes spørgsmålet til afgørelse ved byretten i den retskreds, hvor den pågældende bor. Sagen kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

§ 52. Endelige administrative afgørelser efter § 46 kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen, af denne kræves indbragt til prøvelse for den ret, hvor udlændingen har bopæl, eller, hvis udlændingen ikke har bopæl noget sted i riget, for Københavns Byret, hvis afgørelsen går ud på:

- 1) nægtelse af opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter § 9, stk. 1, nr. 2,
- 2) bortfald, inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en sådan tilladelse,
- 3) udvisning efter § 25 b af en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller
- 4) udvisning efter § 25 a af en udlænding, som:
  - a) er statsborger i et andet nordisk land og har fast bopæl her i landet eller
  - b) er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2.

Stk. 2. Sagen indbringes for retten af Udlændingestyrelsen, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

Stk. 3. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 4. Såfremt retten finder det fornødent og udlændingen opfylder de økonomiske betingelser efter retsplejelovens § 325, beskikkes der en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 5. Retten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

Stk. 6. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer bestemmelse herom.

Stk. 7. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

§ 57. Forinden der af anklagemyndigheden nedlægges påstand om udvisning af en udlænding, kan der indhentes en udtalelse fra Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering. I forbindelse med fornyet prøvelse efter § 50 af en beslutning om udvisning indhenter anklagemyndigheden en udtalelse fra Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering.

Stk. 2. Anklagemyndigheden kan til brug for de i stk. 1 nævnte udtalelser uden udlændingens samtykke videregive oplysning om udlændingens strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering.